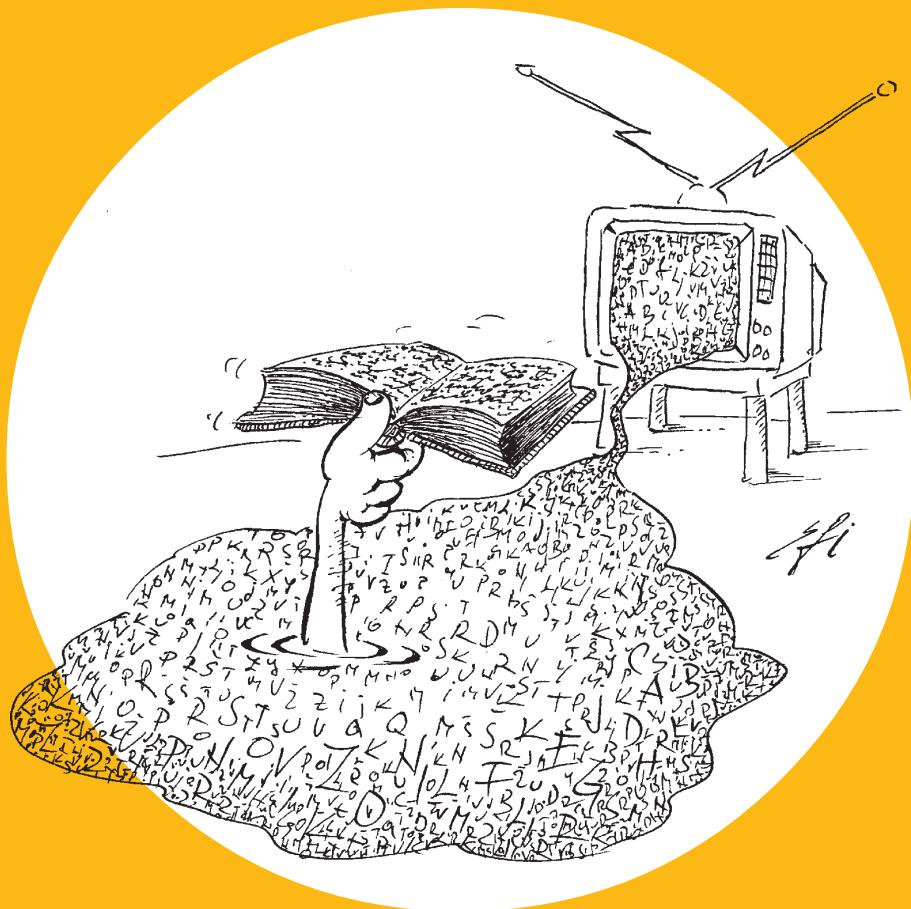

BISERI UMA

*Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista*

Nakladnik
Udruga hrvatskih aforista i humorista
<https://uhah.hr>

Copyright © UHAH i autori

Za nakladnika
Zlatko Garvanović, predsjednik
zlatko.garvanovic@gmail.com

Uredništvo
Ivo Mijo Andrić – glavni urednik,
Jandre Drmić, Dražen Jergović,
Tomislav Supek, Miroslav Vukmanić

Lektorica
Branka Vukmanić

Karikatura
Branko Efendić – Efi

Tisak i uvez
Studio Moderna, Zagreb

BISERI UMA

*Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista*

Zagreb, 2019.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001043748

www.nsk.hr

ISBN 978-953-48353-1-9

Riječ urednika

Nakon objavljivanja prvog Zbornika, *Zlatni rez* (Zagreb, 2018.), Udruga hrvatskih aforista i humorista pripremila je svoj drugi Zbornik, *Biseri uma*. Zbornik je priređen u sklopu obilježavanja druge godišnjice djelovanja Udruge, čije se članstvo u tekućoj godini više nego udvostručilo. To je vidljiv znak da se aforistika i humor vraćaju na velika vrata u hrvatsku kulturu i umjetnost misli i riječi, gdje im je oduvijek bilo mjesto.

Biseri uma okupljuju niz duži od tisuću aforizama i epigrama te određeni broj gnoma, sentencija, osmislica, mudrošnica, haikizama, izreka i drugih umnih misli pretočenih u kratka prozna kazivanja. Za očekivati je, kako se krug članova Udruge bude širio, da će novi zbornici biti ispunjeni i drugim vrstama humora, kakve su humoreske, kozerije, satirične priče i humoristički zapisi.

U ovaj zbornik uvršteni su radovi koji su napisani u tekućoj godini ili koji mjesec ranije, tako da on prezentiра novo stvaralaštvo hrvatskih aforista i humorista, primjereno aktualnom vremenu i društvenom trenutku. Na taj način osiguran je kontinuitet stvaralaštva i potaknuto članstvo da aktivno sudjeluje u oblikovanju duha naroda te njegovih voda i predstavnika vlasti. To je i osnovna zadaća aforista i humorista, čiji se doprinos, nažalost, još uvijek ne vrednuje u mjeri u kojoj to zaslužuju. Treba se nadati da će se stanje na tom području društvene svijesti mijenjati i popravljati u vremenu koje dolazi.

Pri odabiru radova članova Udruge, urednik i uredništvo su kao kriterij zastupljenosti uzeli njihov ukupni doprinos razvoju aforističkog i humorističkog stvaralaštva, broj objavljenih knjiga te ostvarene nagrade i priznanja na području književnosti. Pred mladim članovima stoji vrijeme za dokazivanje, a pred starijim za potvrdu vrijednosti koja je verificirana u minulim godinama i desetljećima.

U svakom slučaju, Zbornik aforizama *Biseri uma* otvoren je pred vama i svima je dostupan sjaj i bistrina uma njegovih stvaralaca. Sretno vam bilo čitanje te lako i dugo pamćenje i korištenje zapisanih mudrih misli, riječi i izreka hrvatskih aforista i humorista.

Ivo Mijo Andrić

Ivo Mijo Andrić

rođen je 1948. godine u Čanićima kod Tuzle, Bosna i Hercegovina. Završio Fakultet političkih nauka i postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, gdje je živio i radio u privredi, sindikatima i državnim institucijama do seobe u Zagreb 2004. godine. Objavio više od četrdeset knjiga poezije, proze, drama, eseja, književnih

prikaza i monografija te deset knjiga aforizama. Književni radovi prevedeni su mu i objavljeni na desetak stranih jezika. Član je Društva hrvatskih književnika, Društva pisaca BiH, Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Dobitnik je više međunarodnih priznanja za književnost. Zastupljen je u sedamdesetak antologija, zbornika i almanaha objavljenih u zemlji i inozemstvu.

Između emocija i racija, kod nas se uvijek ispriječi nacija.

Kad je shvatio da je sve prolazno, prošao je kroz crveno.

Javni mediji i kod nas djeluju kao ... javne kuće.

U prostorijama državnih organa, skoro svakodnevno, odvijaju se svečana primanja ... mita.

Naš državni aparat malo radi, a puno se ... kvari.

Postao je kućni ljubimac. Žena ga voli kao ... psa.

Neke pijance stigne kazna, a neke ... kazan.

Kaznena politika nam je blaga. Blago lopovima!

Radnici su u socijalizam ušli s crvenom zastavom. A u kapitalizam ... s bijelom.

Kod nas se samo gladni jedu ... od muke.

Nema više gole istine. I nju su političari presvukli.

Molim gradsku kanalizaciju da mi ne šalje račun, dok ne obavim veliku nuždu.

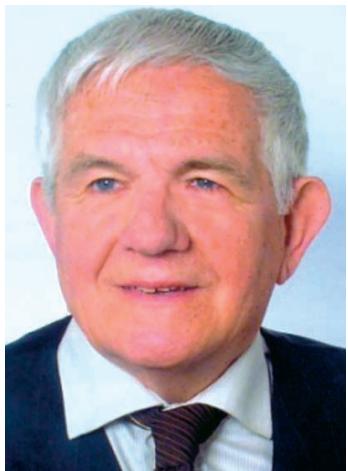

Prema političarima imam čiste namjere. Dobro sam ih oprao.

Radujem se smrti. Hrvati cijene samo mrtve pisce.

Josip Balaško

rođen je 1941. godine u Brezovici, Zagreb, gdje živi i stvara. Diplomirao je na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Objavio je sljedeće knjige humora, satire i aforizama: *Reizborni d(r)ugovi* (Zagreb, 1987.), *G(l)adne godine* (Zagreb, 2003.), *Laj jasno, gla-sno i kratko* (Zagreb, 2004.), *Traženje izlaza* (Zaprešić, 2013.), *Gordijske čvoruge* (Zagreb, 2015.), *Zalijevanje osmijeha – aforizmi za djecu* (Zagreb, 2018.) i *Hrvatska aforistika 1847.–2018., antologijska zbirka* (Zagreb, 2019.). Piše pjesme, priče, scenske igre, romane i slikovnice za djecu i mlade.

Najveća hrvatska klopka bit će kad svi radnici dođu s Istoka, a svi proizvodi sa Zapada.

Hrvatsko teritorijalno more je velikim dijelom – presušilo.

Lako nam je biti zemlja s najviše presađenih or-gana, kad se stalno koljemo.

Nova investicija: Kumrovec mora dobiti željeznicu, jer je Titova bista završila na slijepom ko-losjeku.

Male države imaju najviše država u državi.

Žalimo za vođama. Nakon svakih izbora još više plačemo.

Između *dvije faze*, vladajućih i oporbe, sijevaju munje i gromovi, a narod im je *nula*.

Dokle god oporba drži čarapu na glavi, vladajući mogu pokazivati svoje lice.

Provedemo li cijeli život u mraku, bar nećemo vidjeti što nam se sve događalo.

Od svih naših prirodnih fenomena jedino ne zaručuje – živo blato.

Toliko volimo domovinu, da bi se i naša demagogija trebala zvati *domagogija*.

Blatimo sami sebe. Pa što onda, to je naša zemlja.

Istrčavanjem pred rudo jedino si u prednosti pred konjem.

Ima nas na svim kontinentima. Mi smo se prvi ujedinili u jedan planet.

Pucamo po šavovima i zato još nismo prodani kao cjelina.

Pored globalnog zatopljenja, vrh naše ledene sante je sve vidljiviji.

Da smo migrantima odmah rekli da je Balkanska ruta bure baruta, zaobišli bi nas.

Naša najjača karika postali su lančići skinuti s vrata u otkupljivačnicama zlata.

Zašto kazniti zastupnika koji je zaspao na sjednici, kad mu je stranka prespavala cijeli mandat?

Naša je specijalnost obnavljati zamke za turiste.

Čovjeku koji ima stalno zaprljane ruke najlakše je pročitati sudbinu s dlana.

Bolje je živjeti u mraku, nego da ti osvijetle krivi put.

Svetislav Biljanović

rođen je 1936. u Drvaru. Piše basne, aforizme i epigrame i objavljuje ih u tiskovinama. Voli crtati i fotografirati ljepotu. U pripremi mu je prva knjiga aforizama. Živi i stvara u Zagrebu.

Mala plaća je velika briga malog čovjeka.

I prodavači magle tvrde da su tržišno orijentirani.

Promašaj koji pogarda: promašen život.

Za naš predizborni cirkus nema dovoljno velikog šatora.

Povremeno se treba zamisliti nad svojim mišljenjem.

Osjećam se glupo: svi se oko mene prave pametni.

Svi smo jednaki samo pred zakonom – gravitacije.

Dok jedni meditiraju, drugi inkasiraju.

Ne sisajte veslo; veslajte!

Tko gladi, ne boji se gladi.

Pojedinci su u većini.

Niti vjernici ne vjeruju malim bogovima.

Učio se na greškama; sada grijesi bez greške.

Izletio je iz zavoja. Sad je u gipsu.

Od svih jezika, najprije nauči držati jezik za Zubima.

Što je više moćnih, to je više bespomoćnih.

Jedan magarac radi na crno kao konj.

Kakvo prisluškivanje, kad vlast uopće ne osluškuje što narod želi!

Ništa mi ne fali; sve su mi obećali.

Borio se za svoje mjesto pod suncem, i našao ga je u debeloj hladovini.

Neki su se prošlosti odrekli, ali ne i onog što su u prošlosti stekli.

Dok se jedni na tuđim greškama uče, drugi se na tuđim greškama bogate.

Vjerujem u čovjeka, ali me zabrinjavaju ljudi.

Ateisti ne smiju grijesiti, jer nemaju od koga tražiti oprost.

Neki svašta rade, samo da ne bi radili.

Drago Bosnić

rođen je 1951. u Opatiji. Piše poeziju, prozu, aforizme i tekstove za glazbu. Objavio sedam knjiga poezije i zbirku *Aforizmi* (dva izdanja, 2002. i 2019.). Živi i stvara u Zadru.

Pravda se ne traži, ona se istjeruje.

Ne možete istinu skresati u lice onima kojima ste
uvijek iza leđa.

Narod dobije govor kad traži odgovor.

Život je jedina škola u kojoj nema ponavljanja.

Dovoljan je jedan divljak pa da nastane džungla.

Najviše Peru ruke oni koji rade u rukavicama.

Mnoge zvijezde kasno shvate da su meteori.

Pravi čovjek je kao bajka: svi vjeruju u njega,
iako znaju da ne postoji.

Satiričar optužuje društvo, a kaznu snosi sâm.

Biti čovjek najlakše je zvanje, ali je teško zanimanje.

Čovjek je najopasniji kad se povuče – u sebe.

Jedni se zanose, a drugi odnose.

Život je borba u kojoj najlošije prolaze oznojeni.

Snažni imaju snagu, a pametni snažne.

Bosima se lakše stane na žulj.

Zadnju riječ obično imaju – prvi.

Male ljudi osuđuje društvo, velike – povijest.

Stvari se etiketiraju prije, a čovjek poslije prodaje.

Tomislav Božinović

rođen je 1942. godine u Sarajevu, a cijeli radni vijek proveo je u Splitu. Objavio je knjige: *Eksplozija tišine* (pjesme, 1994.), *Talija me progoni* (aforizmi i satira, 1995.), *Splitski dir* (humor, 2001.), *Obilježen* (roman, 2003.), *Cro kronika ironika* (humor, 2004.), *Hrvatski žalosmijeh* (humor, 2007.), *Drame & aforizmi* (2008.) i

Pretežno maglovito (aforizmi, 2017.) Nagrađivan je na festivalima humora, glazbe i drame.

Država nudi mito onima koji su voljni prijaviti korumpirane.

Demokracija nam je mlada, ali zato imamo iskušnu birokraciju.

Političari otimaju kruh humoristima; čim zinu, narod im se smije.

Nakon što su porazili agresora, branitelji su se predali političarima.

Daj mu vlast – i vidjet ćeš koliko ne vrijedi.

Stranke se udružuju zbog rušenja vlasti, a razilaže zbog podjele plijena.

Uz nisku plaću obično ide visok tlak.

Imamo dosta nezaposlenih radnika, ali i zaposlenih neradnika.

Mladi intelektualci umjesto domovnice sve češće koriste putovnica.

Učinak se postiže radom, a plaća štrajkom.

Jedni od zarade krstare, drugi se nakon plaće krste.

Alimentacija je porez na ulaganje u pogrešnu investiciju.

Ženu se osvaja sprintom, a zadržava maratonom.

Prijatelj će ti priskočiti ako je u nevolji.

Umišljen ne razmišlja.

Svi bježe od motike, a na kraju ih ona ipak pokopa.

Neki manjak u glavi pokriju viškom iz džepa.

Humorist prvo narod nasmije, pa se nad honarom rasplače.

Štrajk učitelja djeluje odgojno; učenici se uče na njihovim greškama.

Jedni pljačkaju maskirani, a drugi se maskiraju kad opljačkaju.

Suci za poštено suđenje uzimaju novac. Nepošteno sude besplatno.

Za demografsku obnovu se najviše zalažu oni pod celibatom.

U Americi troše milijarde za mršavljenje; u Hrvatskoj je dovoljno biti umirovljenik.

Neki nogometni suci pravdu dijele, a nepravdu množe.

Ivan Bradvica

rođen je 1949. godine u Veljacima kod Ljubuškog u Bosni i Hercegovini. Od 1968. godine živi u Zagrebu. Završio je studij na Gradevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Do sada je objavio 38 stručnih i znanstvenih radova iz područja geotehnike. Nakon završetka Domovinskog rata počeo je pisati pjesme i osmislice. Do sada je objavio devet zbirki pjesama, a u zadnje četiri su mu osmislice.

Tko bježi od prošlosti, istina ga sustiže u budućnosti.

U mladosti bogat snovima, u zrelosti obvezama,
a u mirovini vremenom.

Činovnik je prema velikom mali, a prema malom veliki.

Ljudi čovjeka ne pamte po njegovoj cjelini, nego
po detalju.

Kad je ruka u džepu, džep više nije prazan.

Naivni se skrivaju iza neznanja, pokvareni iza laži, umišljeni iza vlasti, a pametni iza istine.

Ne okriviljuj druge za svoje slabosti, jer ćeš u veće upasti.

Muške osobine idu iz visine u dubine, a ženske iz visine u širine.

Podrepaš živi od tuđe nužde.

Kad me drugi opterećuje, tad se osjećam poput tovara, a kad sâm sebe opterećujem bilo čime, tovar mi je pravo ime.

Tradicija političkog uspjeha u Hrvatskoj je biti protiv naroda.

Tko plače za prošlošću, taj nema radosne budućnosti.

Kad bi svi bili kao ja, odrekao bih se sebe, mudrac zbori nakon što savjest otvorи.

Alojz Buljan

rođen je 1961. u Ponjiru kod Ključa u Bosni i Hercegovini. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Ključu, a Ekonomski fakultet i magisterij u Banjaluci. Objavio zbirku aforizama, epigrama i parodija *Od Zagreba za Beograd – via Sarajevo* (Novska, 2000.) te zbirku *Za, Ljubljano!* (Novska, 2009.) Za stupljen je u izborima *Najljepše misli o ljubavi* (Zagreb, 2004.) i *Aforismul Croat Contemporan* (Petrosani, Rumunjska, 2013.).

Nije samo komunalno poduzeće dužno čistiti grad od smeća. Dužni smo i mi građani – makar na dan izbora.

– Kako se postaje svinja za plaću od 10.000 kuna? – Tako što postaneš sluga svinji s plaćom od 20.000 kuna.

Ne bira narod onog koji zna, jer taj nije ni ponuđen.

Zašto ljudi poštaju muku samo jednoga, a muku svih drugih preziru?

Mi smo ljudi okupili, a vi ste ih kupili.

Bili smo u A-U, pa u YU, sada smo u EU. Sve nam se mijenja, samo U ostaje.

Mogli smo se razdruživati i stotinu godina, meni svejedno. Ali kriminalci nisu mogli čekati.

Kad se u spor uključi razum, lako je dobiti sporazum.

Sve bi bilo dobro da luđaci nisu uvjereni u ispravnost onoga što rade.

Oni koji ne znaju – neće, onima koji znaju – ne daju.

Ako i ne znaš sve, ne brini – ako imaš sve.

Kad muž odapne, žena odahne!

Ako me strefi infarkt, od srca je.

Kad vozač ispred tebe pleše – ti sviraj.

Darko Ciglenečki

rođen je 1971. godine u Zagrebu. Profesor filozofije, pjesnik i aforist. Godine 1995. objavio je zbirku *Instauratio magna-chartha (Blanche) with Laissez faire*. Fotograf, likovnjak, bivši novinar i urednik (radio, televizija, novice, internet)... Član udruge: Stub-klub, Kajkaviana, Hrvatskozagorsko književno društvo, Likovna radionica Lipa, UHAH. Živi i radi u Gornjoj Stubici.

Unatoč "plinskoj krizi" mnogi su i dalje – pod gasom!

"Praktičnom vjerniku" najčešće nedostaje upravo to – praksa!

Danas je sve puno retro-vizacionara. Proroci – da, ali unatrag!

Najgora sudbina je da cijeli život piše na litre, a umreš – od kapi!

Ultimativno sam za konsenzus.

Na Martinje piti pivo jednako je svetogrđe kao na
Sv. Patricka – piti vino!

Bila gospodarska kriza ili ne, u bordelu uvijek
mora doći do – kresanja!

I dvojezično smo – nepismeni!

Glancanje prošlosti – tu smo svjetski prvaci ...
sjajimo i u mraku ...

Ne zavidim onima koji nemaju ništa osim – zavi-
sti.

Sve je više vozača koji bi trebali u drvosječe –
stalno sijeku zavoje!

Rješenje za gladne: do sita se nasmijati!

Toliko sam pokvaren, da bi me trebali držati u
frižideru!

Vlastodršci mrze pjevati, no vole – instrumen-
talizirati.

Jozo Čizmić

rođen je 1958. godine u Splitu. Redoviti je profesor u trajnom zvanju na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Splitu i gostujući je predavač i vanjski suradnik na više sastavnica Sveučilišta u Splitu i pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini. Objavio je knjige aforizama: *Papučari, glavu gore* (1996.), *Pobijedi, pa vladaj* (1997.), *Aforizmom na neženje* (1997.), *Abeceda ljubavnih predrasuda* (1998.), *Aforizmi bez riječi* (1998.), *Mislim dokle postojim* (1999.), *Brakizmi* (2009.) i *Nijedan dan bez aforizma (Nulla dies sine aphorismo)* (2017.). Dobitnik je više nagrada i priznanja za aforistiku.

Počeo sam hodati s prijateljevom bivšom djevojom. Sada sam u vezi s djevojkom bivšeg prijatelja.

Sponzorušama je od vjenčanog lista važniji jedino vlasnički list.

Premijer je imenovao Povjerenstvo za suočavanje s prošlošću. Mi ostali smo povjerenstvo za suočavanje sa sadašnjošću.

Zdravstvo nam je u komi. Život održava na državnom aparatu.

“Sjeme razdora” je hrvatska autohtona sorta.

Danas mladi sve teže žive od mirovine roditelja.

Kupujmo hrvatsko. Prije nego sve hrvatsko prodamo.

Neki liječnici povlače samo *kovertirane* poteze.

Od svih odjevnih predmeta, žene najbolje grijе – prsten.

Kad ti se žena uvuče pod *kožu*, moraš joj kupiti *krzno*.

Muž otplaćuje *kredit*, a ljubavnik uzima *kamate*.

Drugi me ne vole. Možda zato jer sam *prvi*?

Politika, iako je kurva, najpoželjnija je udavača.

Granica između ljubavi i mržnje je mala. Zove se brak.

Vjera nam daje nadu da postoji život nakon smrti, a politika nam je oduzela nadu da postoji život prije smrti.

Svaki razgovor sa ženom je kao – informativni razgovor.

Od sve arhivske grade, na prvom mjestu su mi arhivska vina.

Neka vam je *proklet*o što ste mi uzeli *oteto*.

Sve što sam radio *uzmite* mi za zlo, ali mi *ostavite* što sam zaradio.

Najtrofejniji konj u Hrvatskoj je – konj s hvataljkama.

S obzirom na odlaske na rad u inozemstvo, problem nezaposlenosti nije više u nadležnosti Ministarstva rada, nego Ministarstva prometa.

Marinko Ćavar

rođen je 1953. godine u Dobrkovićima kraj Širokog Brijega. Objavio je zbirke aforizama *Opet nas muzu odozgo* (2000.), *Pst... i prenesi dalje* (2004.) i *Nama kipi, njima kapi* (2012.). Živi i djeluje u Širokom Brijegu.

Himna novih kapitalista: Peri, peri, moj golube bijeli.

Bit će bolje. Jednom. Ili svima.

Mi dajemo potporu domovini, a oni uzimaju poticaje od države.

Ne bojim se topota potkovanih, nego kopita.

Meni nikako u glavu, kako nekima u džep.

Žene i vino pomažu da brže starimo. I ljepše.

Dobro je kad nije bolje, a još bolje kad nije gore.

Pored ostavki, hoćemo i ostavinu.

Mi hoćemo da je sve uredu. Oni hoće da smo svi u redu.

Mi: Položite račune. Oni: Polažemo na račune.

Peti ortak je čača od šestog.

Gdje on ulazi, vrata postaju klizna.

Svaka žena otkriva atribute zbog pridjeva.

Mi smo obdareni pokvarenošću.

Sve nas je više i više – manje.

Ima zlatne ruke. Što okom vidi, to rukom zdimi.

I on i ja imamo kompleks. Ja manje vrijednosti, on milijunski.

Nema jadnije figure od bivšeg moćnika.

Matej Delaš

rođen je 1987. u Vinkovcima. Završio je Filozofski fakultet u Osijeku. Piše poeziju, prozu i aforizme. Živi i stvara u Jarmini.

Ne vjerujem u ljubav na prvi pogled, ali vjerujem u pogled na prvu ljubav.

Aforizam je mudra stranica knjige prepune praznine.

Duševna je praznina zapravo puna svega.

Ako si pravi vjernik, ukaži se Gospu.

U ovoj ćeš zemlji pravo živjeti samo s urođenom sklonošću krivomu.

I najprljavije izborena medalja izvana je zlatnoga sjaja.

Ako ti je teško sve mi pružiti na dlanu, pruži mi sve na pladnju.

Dobro razmisli kad ti se nakon molbe za uslugu kunu da će ti biti dužnici cijeli život.

Zašto infarkt zovemo srčanim, a ne srdačnim udarom?

Ako je Bog bio s nama u ratu, zašto nije upisan u Registar branitelja?

Nikad veća mogućnost komunikacije i nikad veći osjećaj usamljenosti.

Može li pokojnik ičemu biti živi primjer?

Jači dobiva u ratu, a u miru tko ima jačeg tatu.

Birtije nisu pune bogatih, već besposlenih ljudi.

Dok vas kukavički žele slomiti, vi se herojski savijajte.

Jandre Drmić

je rođen 1955. u Vrilu, Tomislavgrad, Bosna i Hercegovina. Piše aforizme, epigrame, kratke priče, humoreske, satire. Objavio je pet knjiga aforizama: *Plodovi mora* (2008.), *Aureole na sruženju* (2010.), *Maslinarstvo u Eski-ma* (2013.), *Optimisti iz Sodome* (2016.) i *Skeptička jama* (2018.). Zastupljen je u više balkanskih antologija aforizama. Radi kao profesor hrvatskog jezika u Zagrebu. Bio je suradnik profesorice Gordane Drmić na dva kapitalna životna djela koja se zovu Darko i Dora.

Znam da osjećam, a osjećam da ne znam.

Kakva zemlja? Branitelji dižu u zrak spomenike osloboditeljima.

Bogati imaju većinu među zastupnicima, a siromašni među glasačima.

Erotska fantazija političara: slušati narod kako stenje.

Podzemlje nas gleda s visoka.

Nekad se zbog politike dobivao zatvor, a danas proljev.

Amerikanci svoje ratne utakmice igraju samo u gostima.

Kada bi bar karikature od ljudi bile bez riječi.

Sve dolazi iz glave. Otuda ta praznina.

Mlade žene koje se udaju za bogate starce idu na fosilna goriva.

Kakav je to švedski stol na kojem nema bosansko-gorskog lonca?

Ako slušam pametnije od sebe, osjećam se glu-po.

Aforizam treba zbijati dok ne pukne.

Satira? To vam je ... pisanje uz vjetar.

Naše školstvo? Doba krede.

Nemam posla nikakva, u kalendar gledam.
U jednome tjednu – nedjelja mi sedam.

Naseliti papir izazov je, jašta,
kad sam bez ideje, na um pada svašta.

KRATKA ISPOVIJEST GOSPODARA ...

Jučer sam se našao s prvom ženom. Došla je po alimentaciju sa onim svojim. Zapravo, uvijek dode s njim. Nesreća nikada ne dolazi sama. Dok smo bili u braku, često smo se svadali. Ukratko: dodoh, platih, odoh. Da se ne svadamo... a i onaj njezin je iz teretane...

S drugom ženom se uopće nisam svadao pa smo se razišli mirno. Bio je to razvod kakav bih svakom poželio. Moglo bi se reći, razvod za prsten polizat. Zbog takvog razvoda isplatilo se ženiti.

Moja treća žena je bila sama samozatajnost. Tako eterična. Nisam ni primijetio kad je odlebjela. Da ne plaćam alimentaciju, mislio bih da ona nije od ovoga svijeta.

Sa četvrtom ženom sam počeo sumnjati da s njima, ženama uopće, nešto nije u redu, a sa petom sam shvatio da im to nema smisla objašnjavati.

Trenutno sam u šestom braku.

One tuste glupače s kojima radim, one što bi mogle biti manekenke mesne industrije, prestale su me zvati imenom, više ne kažu ni šefe, i, odnedavno, značajno se smijuljeći zovu me "gospodaru". Nisam kužio tu foru pa sam priupitao: "Dobro, cure, kakav sam ja to gospodar?" "Gospodar prstenova." – odgovorile su uglas, uvježbano.

Dragutin Dubravčić

rođen je 1950. godine u Zaprešiću. Bavi se crtanjem, slikanjem, kiparstvom i književnim stvaralaštvom. Sudjelovao je na više desetaka samostalnih i skupnih izložbi. Do sada je objavio dvadesetak knjiga poezije, proze, aforizama i karikatura. Član je ULU-PUH-a, LIKUM-a, HDLU-a i HZSU-a. Živi i stvara u Zagrebu.

Sva mudrost svijeta nije dovoljna da nadvlada sebičnost.

Sve će doć' na svoje, sve će biti jasno. Ali, naravno, kasno!

Laži, kradi, muljaj... To je demokracija.

Kad oslabi sebičnost, nadvlada dobrota.

Danas je sve jeftino. Najjeftiniji je moral.

U bolesnom društvu niču bolesne odluke.

Čudni su puti političara: grade ogromne vile, a završe u jednoj sobici u Remetincu.

Svaka budala nađe istomišljenika.

Idealna žena je ona ... koja ispunjava mušku fantaziju

Život i nije tako kratak, ali brzo prolazi.

Što god čovjek poduzme – život ide dalje.

U svakom času ti priroda može zauvijek prekinuti misao. Zato misli na prirodu.

Kad čovjeka boli, on viče. Kad ženu boli, ona šuti.

Dobar ljubavnik je dobar jer nije sebičan.

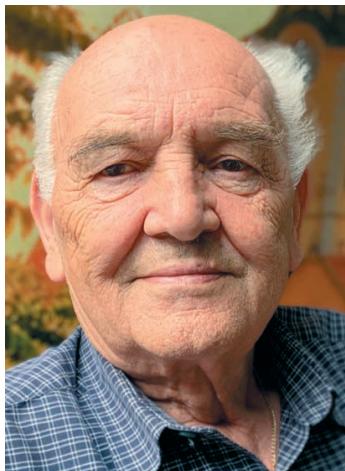

U zatvorima je tjesno od malih lopova. Veliki su na jahtama.

Ja mislim da je, ipak, majmun postao od čovjeka.

Ivan Dujmović

rođen je 1937. godine u Bihaću. Objavio je više poetskih i proznih knjiga te zbirku aforizama, epigrama i satiričnih pjesama *Trn* (Zagreb, 1995.). Živi i stvara u Samoboru.

Da su mi životne pogreške manje od gramatičkih, bio bih sretan čovjek.

Najkraći životopis je na osmrtnici.

Političari su fleksibilni samo na jeziku.

Ponekad "jezik u mirovini" vrijedi više od mirovine.

Sreću možeš dijeliti sa svakim; nesreću samo sa sobom.

Kad se pretače iz šupljeg u prazno, sito i cjedilo procure.

I *da* pred oltarom ima vijek trajanja.

Vrijeme odnosi sve – osim bora na licu.

Šutnja je zlato – ako se na vrijeme shvati.

I iskreni govor može biti poguban.

Bolje je biti “na aparatima” zbog sluha, nego zbog srca.

Gledaj ljude s visine, ali ne i svisoka.

I križ može imati svoj križ – ovisi tko ga nosi.

Bolje je siromaštvo u pustinji, nego bogatstvo u sužanjstvu.

Kad politika pokuca na vrata sudnice, pravda bježi kroz prozor.

U očima zvijeri i čovjek je zvijer.

Nadaš Dumanić

rođen 1962. u Splitu. Po zanimanju je dipl. inž. strojarstva, zaposlen kao profesor. Piše pjesme, priče, eseje, humoriske, aforizme, dječje igrokaze (radionice za djecu), povijesna štiva, crta karikature i konzultant je na rječnicima splitskog govora (prof. Jutronić – *Splitske riči*). Dosad je objavio zbirku pjesama *Moja dica o' besid* te zbirku

aforizama i karikatura *Umišljene smišljenice i luckasta pametovanja*. Osvojio je prve nagrade za priče i pjesme na mnogim natječajima.

Vodili su ljubav na kredit, a onda se razvodili na rate.

Kreativni nered je zapravo rekreativni red.

On ima čvrste argumente, a ona mekan stav, idealan su ljubavni par.

Provućeš li se kroz ušicu igle, onda sigurno visiš na koncu.

Posljedica ispravljene mašte je iskrivljena stvarnost.

Bezdušno je slijedio duhovnog vođu.

Pametnjaković, kako to glupo zvuči.

Mali je put od plitke misli do duboke zamisli.

Posredno je direktn.

Toliko šupljih priča, a sve navodno drže vodu.

Težim da olakšam.

Najviše je životnih priča o stvarima o kojima se ne govori.

Nemaju daske u glavi pa su podigle letvicu.

Istini za volju, sve je manje volje za istinom.

Političari su umreženi, a narod je u mreži.

Zašto se Hrvati puno smiju? Pa zato što je u nas situacija uvijek škakljiva.

Ako nemaš prošlost, onda sigurno imaš budućnost.

Ljubavnica je rupa bez dna.

Problem političke kreme je što se radi od pokvarenih jaja.

Ako se ona dobro udala, onda znači da se on loše oženio.

Između dvoje piromana zajamčena je vatrena ljubav.

Sve više Hrvata se žali na neubrojivost. Krivo smo računali.

Porastom iznevjernih raste i broj vjernika.

Mozak operacije je išao na operaciju mozga.

Zlatko Garvanović

rođen je 1961. u Vinkovcima. Piše poeziju i aforizme. Bavi se fotografijom, slikarstvom, stvara skulpture, svira gitaru i sklada. Objavio je knjige aforizama: *Osmijeh na licu mesta* (2008.) *Zebrin bar kod* (2008.), *Vlast bira narod* (2012.), *Kradom do uspjeha* (2017.) i *Točka na i* (2017.) Živi i stvara u Dugom Selu kraj Zagreba. Predsjednik je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Dok me držite za riječ, ne mogu govoriti.

U snu su mi se otvorile oči.

I atesti mogu biti vjerodostojni.

Stao je na dvije; a tek kad stane na četiri noge!

Umjesto u krilo, sjela mu je na račun.

Kad više nije imao deviza, razmijenio je mišljene.

Svećenik nas je bacio na koljena.

U krilu domovine spavaju zastupnici.

Jamci za Remetinec imaju najveću zaradu.

Izlaz za nuždu Vlada traži kod birača.

Osim šibe, i žena je izišla iz raja.

Najviše je planinara koji se popnu na vrh glave.

Banka računa na kamate, jer je glavnica ionako njezina.

Za žrtveno janje uzeli su odojka.

Noću pljačkaju, a danju kradu Bogu dane.

Najveći problem našeg zdravstva je financijska trakovica.

Sve prisluškuju; čak i gluhonijeme.

Tužio je banku za duševne boli.

Od svih čvorova najteže je rasplesti sanitarni.

Muslim, dakle šutim.

Državni vrh zatupljuje narod.

Dok sam šutio, svi su me tapšali po ramenu.

Voda je naš izvorni proizvod.

Napisao sam aforizam od šale.

Postao je svestran kad nije znao na koju bi stranu.

Kad je propjevalo, i sudac je napustio dvoranu.

Čovjek od pera može letjeti.

Tko bi rekao da će žlica postati najopasnije oružje.

Josip Grgić

rođen je 1939. u Vranjicu. Objavio je četiri zbirke pjesama i deset knjiga aforizama i epigrama. Na međunarodnom festivalu humora "Dani smija" u Blatu na Korčuli osvojio je prvu nagradu "Zlatna puntina" za zbirku aforizama, 2004. godine. Bavio se i enigmatikom. Živi i stvara u Splitu.

Za uspješan brak potrebno se puno puta zaljubiti u istu osobu.

Čovjek koji puno daje ne zna uzeti ni kad mu se nudi.

Čini dobro i onda kad za to drugi primaju pohvale.

S internetom nam je otvoren prozor u svijet, a zatvorena vrata susjedovog doma.

Kad bi ljudi govorili samo istinu, zavladala bi tisina.

Dok mi je jezik za zubima, glava je na ramenu.

Kritika je poput bačene strelice: rani i kad pro-maši.

Ljubav je igra u kojoj pobjeđuju obje momčadi.

Gdje je narod sudac, ne postoji žalba na presudu.

Čovjek koji se čuva od samog sebe, izbjegne mno-ge opasnosti.

Koga pamet ne služi, taj druge služi.

Ako su poroci tvoji prijatelji, neprijatelj ti i ne treba.

Mala sumnja može biti brana za veliku opasnost.

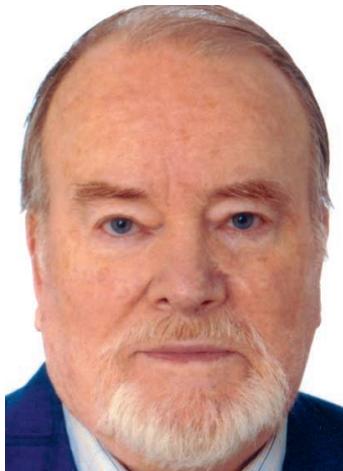

Vlast koju je lako kupiti, treba što prije prodati.

Ako je u obitelji muž zakon, žena je zakonoda-vac.

Vinko Hajnc

rođen je 1942. u Trogiru. Završio je Pomorski fakultet u Rijeci. Piše poeziju i aforizme. Objavio je četrnaest zbirki pjesama. Dobitnik je više nagrada i priznanja za poetsko stvaralaštvo. Objavio je knjigu aforizama *Misli iz nesanice* (2010.) Član je Društva hrvatskih književnika. Živi i stvara u Zadru.

Smrt i misli jedino su moje istinsko vlasništvo.

Prošlost češće spominjemo što je manje budućnost pred nama.

Ljubav nije izum; ona je otkriće!

Ljubav je vrijeme u kojem sila teža gubi smisao.

Tužan je hobi s kojim ubijamo vrijeme.

Dokle god čovjek ide prema smrti, sve mu je usput.

Bliži smo Bogu kad o Njemu razmišljamo, nego kad Mu se molimo.

Život je samo zalet prema smrti.

Brodolomcu tuđa hrid može više značiti nego vlastita domovina.

Znanošću se više približujemo Bogu, nego vjerom.

Ne svađajte prošlost i sadašnjost; možete lako izgubiti budućnost.

Kakva korist od knjige koja nas ne zamisli kad je sklopimo?

Mladost je dar Neba; ostati mlad ljudska je vještina.

Tko laže za tebe, lagat će i protiv tebe.

Oceanski valovi ne mjere se metrom, nego strahom.

Halilović Abdurahman – Ahil

roden je 1958. u Koraju, Bosna i Hercegovina. Duže od tri desetljeća živi i radi u Rijeci. Objavio je tri knjige aforizama: *Umor na mozgu* (2014.), *Glavom kroz zid* (2016.), i *Lijepa naša, sve je njihovo* (2019.). Dobitnik je više međunarodnih nagrada za aforistiku. Zastupljen je u desetak balkanskih zbornika i antologija aforizama.

Za nju sam se zagrijao tek kad mi je nestalo drva.

Kad sam joj pogodio u žicu – rekla mi je da joj štimam.

Djevojka zaboravi i svoje prezime kad se sjeti njegovog.

Oni što su se lažno voljeli – sada se istinski mrze.

Neki su digli i sidro ... na kredit.

Ponijeli su motke – da tuku po onima što mlate
praznu slamu.

Kraljica je jedva pristala na – carski rez.

Imaju sreće: danas đavo ne radi pa neće doći po
svoje.

Bilo je točno deset sati ... kad su me izdevetali.

Kola su samo čekala nas, da krenu nizbrdo.

Digao se iz mrtvih ... samo da glasa.

Djetelina sa četiri lista nije sretna za one koji
pasu travu.

Davljenici su raspisali natječaj za najpovoljnijeg
ponuđača slamki.

– Što je falilo socijalizmu? – Naravno, kapitali-
zam!

Nisam se oteo dojmu – policiji jesam.

Pušteni ne želi iz zatvora – jer ga kod kuće sa ženom čeka robija.

Otkad sam mu rekao da ga držim za riječ – čovjek je ušutio.

Premijer je otvorio tvornicu lijekova. Bože, zar je toliko bolestan?

Taman kad je dogovor kuću izgradio, došao je rat i srušio je.

Naš direktor je na poslu prestao zijevatи – sad spava ... s tajnicom.

Nastavila je sa svojim poslom ... čim je završila s mojim.

Jezik za zubima – čuva zube.

Trgovac je zakidao na vagi, dok mu inspektorji nisu uzeli mjeru.

Ovi što zuje okolo nisu pčele, već trutovi.

Zdenka Heršak

rođena je 1928. u Zagrebu. Cijeli radni vijek bavila se dramskom umjetnošću. Piše prozu, drame i aforizme. Objavila je šest knjiga aforizama: *To što i ptice pjevaju* (2001.), *O čemu ptice šute* (2008.), *Za čitanje u mraku* (2012.), *Žedna usta* (2016.), *Kuća tajni puna* (2018.) i *Mala knjiga o velikima* (2018.). Živi i stvara u Zagrebu.

Ako žena nije nikad osjetila privlačnost drugog spola, ostala je neprohodna pustinja.

Na kraju će u ovoj zemlji ostati samo bogataši, političari, klerikalci i branitelji.

Aforist hvata misli koje bi inače nestale u zraku.

Želje su klizališta na kojima se pada i diže.

Mladost mi je ostala samo na slikama.

Po predmetima u kući vidi se što je lijepo u čovjeku.

Voda te neće utopiti; utopit će te strah od vode.

Ako imate novca, imate jedan problem manje.

Tko zna uživati u samoći, prepun je sadržaja.

Koliko je god teška starost, mladima je danas još teža mladost.

Žene, popovi i političari su i bez kazališta najbolji glumci.

Smijeh je vrisak sreće.

Prije se govorilo: "Nitko nije savršen." A danas: "Nitko nije normalan."

Knjige su život na papiru.

Aforizmi su moja vatra koja uvijek gori.

O, čovječe, nemoj nikad vjerovati u plaćenu dobrotu!

Savo Ilić

rođen je 1932. godine u selu Potpeć kod Tuzle, Bosna i Hercegovina. U Zagrebu je završio Pravni fakultet. Objavio desetak knjiga s područja humor-a i sportske rekreacije. Nagradivan je državnim odlikcijima za doprinos u radu i amaterskom sportu. Živi i stvara u Puli.

Ne mogu biti pod istragom oni koji su iznad zakona.

Vjernici su dužni vjerovati ženama. Ateisti su te dužnosti oslobođeni.

Hvala vam što ste mi dali recept za dug i sretan život. Gdje mogu podići lijek?

Mrtvi su najveći patrioti i domoljubi. Oni zauvijek ostaju u zemlji.

Za razliku od političara, roditelji dobro znaju kada djeci treba prestati pričati bajke.

I najudobnije fotelje stari ljudi će rado dati – za urednu stolicu.

Mladima je država kao rođena majka. Rode se kad izadu iz nje.

Ne može se reći sve u lice onome tko nema obrazu.

Naša djeca od profesora uče strane jezike. A od političara uče jezik mržnje.

Usijane glave će nam osvijetliti put u bolju budućnost.

Od svih poslastica, političarima je vlast najslađa.

Svi su mi zubi poispadali. Ostao mi je samo Zub vremena.

Od svega što je nekada bilo narodno, danas imamo samo narodne kuhinje.

Kod nas je zajamčena samo sloboda izražavanja ... sućuti i zahvalnosti.

U raju je sve manje mjesta. A i pakao je prebukiran.

Žena koju je isprosio, na kraju je od njega napravila prosjaka.

U državnoj upravi svi su u stalnom radnom odnosu. Ali, većina radi samo povremeno.

Naši političari nisu škrti niti sebični. Oni svojim glasačima daju masna obećanja.

Kod nas su i mladi spremni za dom. Popravni – zna se.

Ne vodimo mi Trumpovu politiku. Mi vodimo *trapavu* politiku.

Mate Ivandić

rođen je 1963. u Sinju. Po struci je elektrotehničar. Dugogodišnji je sportski djelatnik. Bavi se enigmatikom i satirom. Objavio knjigu aforizama *Globalno zatupljenje* (2002.). Živi i stvara u Brnazama kraj Sinja.

Najprije su otjerali mase u stečaj, a onda su to masno naplatili iz stečajne mase.

Čovjek je jedina roba koja se pokvari puno prije isteka roka trajanja.

Liječimo rane prije nego postanu ožiljci.

Ako ne možete izvući zemlju iz krize, izvucite barem krizu iz zemlje.

Gajenje lažne nade rađa istinsko beznadje.

Ako su svi ljudi pod suncem isti, što je s onima u hladovini?

U onima što prođu sito i rešeto ima najviše kukolja.

U ljubavi oči predlažu, a srce donosi odluke.

Zvižduk je najljepši zvuk demokracije.

Političari su jedini bogovi u koje nitko ne vjeruje.

Prvo zaduženje nevjeste je prelazak u drugo stanje.

Ako želite od nekog nešto izvući, morate mu se najprije uvući.

Pomirio bih se ja sa sudbinom, ali neće ona.

Izabrasmo ih da nas vode, a oni nas zajahali.

Tko nema ništa, mora pristajati na sve.

Budala je onaj tko zbog ljubavi izgubi pamet, a ne onaj tko zbog pameti izgubi ljubav.

Danko Ivšinović

rođen je 1957. godine u Mrkonjić-Gradu, Bosna i Hercegovina. Srednju glazbenu školu završio u Banjaluci, a Glazbenu akademiju u Sarajevu. Piše poeziju, prozu, aforizme i epigrame. Objavio zbirke aforizama: *Mislim, dakle postim* (2000.), *Ja s jajima* (2004.), *Pametniji propušta* (2011.) i *Prevelani veslaju* (2017.). Zastupljen je u

više zbornika i antologija aforizma, humora i satire. Dobitnik je niza domaćih i inozemnih nagrada i priznanja za poeziju, aforizme i epigrame. Prevoden je na rumunjski, makedonski i srpski jezik.

Ja sam aforističar. Ja na svaki režim režim.

Ključevi pravne države su iza brave.

Još nitko nije umro od sramote. Sramota!

Motam cigarete. Znači pušim!

I Sveta Stolica je fotelja.

Alimentacija je kazna za rad na crno.

Crkva je odvojena od države, pa svatko uzima za se.

Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku, ali uz puno umjetničke slobode.

Bi li bilo Tajne večere da su Židovi imali Udbu?

Kroz vrata raja ulaze sveci, a kroz vrata pakla – raja!

Tesla nije bio ni za lijevu ni za desnu struju, već izmjeničnu.

Nakon što im je '41. Churchill ponudio samo krv i znoj, Englezi su se, jednostavno, rasplakali.

Čim čujem dobar aforizam, znam da u tom grmu leži Lec.

Hrvati su u ove krajeve došli u stoljeću sedmom, a Hrvatine još i prije.

Veneciju nosim u srcu, a mostove u ustima.

Tko umre ujesen, ne mora mijenjati gume.

Naseljavanje otoka treba hitno početi od Golog otoka!

Nemam ja ništa protiv silikona, ali domaće je domaće.

Danas cure sve više sliče očevima. Piju kao majke!

Moja žena drži tri kuta u kući. U četvrtom ležim ja i držim daljinski.

Čim se rodi, beba zaplače. Zna što je čeka.

Kad vidim tko se sve krsti, prekrižim se.

Nekada mu nisam smio čestitati Božić i Uskrs, a sad moram.

Ili podvij rep, ili živi kao pas.

Ljerka Jelača

rođena je 1944. u Ivanić-Gradu. Piše haiku poeziju i aforizme. Književne radove objavljuje u listovima i časopisima te u regionalnim glasilima. Pripredila je svoju prvu zbirku aforizama.

Početak i kraj ljudskog života je isti, a o sredini se pišu knjige.

U bajci su svi sretno živjeli na kraju, a u braku na početku.

Ponekad nas zaboli nečiji komentar našeg komentara.

Djeca vole da im roditelji čitaju knjige, a ne bukvicu.

Od svih kompleksa najbolji je B-kompleks.

Tko ne pati od vlastite veličine, taj je velik.

Događa nam se da smo istodobno gladni, a siti svega.

Epitafi na groblju djeluju – finom nijansom životnosti.

Da bi se osjećali bolje, prvo se morate osjećati loše.

Jaz generacija vidi se u ovome: mladi su bučni, starci su tihi, srednjima se fučka.

Uz toliku rasvjetu mora da nas čeka svijetla budućnost.

Od našeg znoja dobro živi jedino kozmetička industrija.

Život je dovoljno dug da shvatimo da je – kratak.

Ljudi uglavnom ne propuštaju priliku da se uvale u nepriliku.

Dug se dugom ne izbjija.

Dražen Jergović

rođen je 1980. godine u Zagrebu, gdje živi i stvara. Opću gimnaziju završio je u Sisku, a dodiplomski stručni studij elektrotehnike na Tehničkom veleučilištu u Zagrebu. Piše humoreske, aforizme, grafite, parole, epigrame, parodije, izvrnutice, priče, crtice, anegdote, eseje, kritike, pjesme i haiku poeziju. Dosad je objavio dvije knjige: humoristično-satiričku zbirku *Rideamus* (2010.) i zbirku aforizama, grafita, parola *Ključ (ne)uspjeha* (2012.). Godine 2014. objavio je šaljivi roman za tinejdžere *Dnevnik vragolana*.

Televizori sve tanji, gledatelji sve širi.

Pomaganja sve manje, zapomaganja sve više.

Sreća je kad smak svijeta dočekuješ prema julijskom kalendaru.

Umjesto da jedni drugima pružamo ruke, mi si podmećemo noge.

Kad žena uzme stvar u svoje ruke, onda je to već velika stvar.

Radimo besplatno, pa i pod cijenu otkaza.

Domaća glazba nam postaje sve više strana.

Nemam problema s prirodom, samo s društvom.

Mobiteli su u potpunosti istisnuli molitvenike iz ruku.

Vraćali bismo godine, a vrate nam se kile.

Pali smo s riječi na nedjela.

Tek rijetki ti stanu na stranu, a većina na žulj.

Svaki mladoženja bi po mladu trebao doći s bijelom zastavom.

Kod komaraca je baš kao i kod ljudi – ženke su te koje piju krv.

Od silne kolegijalnosti ostala je još samo jalnost.

Ivan Jurić

rođen je 1930. u Buhovu, Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina. Piše aforizme, epigrame, pripovijesti, romane i haiku poeziju. Objavio je knjige aforizama: *Aforizmi (i još ponešto)* (2001.), *Našli smo se u cirkusu* (2004.), *S mojega motrišta* (2006.), *Za jednake pred zakonom* (2007.) i *Protiv zaborava* (2008.). Živi i stvara u Zagrebu.

Na put ne staju jedino onome tko je zalutao.

Nedokazivo je najpogodnije za dokazivanje.

I s tovarom zlata magarac je magarac.

Tragao je i tragao za istinom. I izgubio mu se trag.

I rijetkima zna biti gusto.

Što nam više pričaju bajke, to imamo sve manje djece.

Kad je mozak isključen, jezik caruje.

Tko nije svoj, taj je svojina.

Što ne možete gutati, to razvodnite.

Prazno se napuhuje.

Oni rade crno. Mi radimo na crno.

Iz rata smo nekako isplivali. Sada se gušimo u miru.

Nama domovina – njima imovina.

Da bi jedan zasjeo, tisuće njih moraju nasjesti.

Čim su stali na noge, bacili su nas na koljena.

Naše cijene nisu za podcjenjivanje.

Zadnjemu nitko ne čuva leđa.

Ivan Katić

rođen je 1955. u Studencima, Banja Vrućica, Teslić, Bosna i Hercegovina. Završio je Filozofski fakultet u Zagrebu, gdje je radio u prosvjeti. Piše poeziju, aforizme i epigrame. Objavio je tri knjige aforizama: *Zidovi nam duše* (1999.), *I zrno pijeska osjeća ocean* (2017.) i *Svijet je naša slika i jedina prilika* (2018.). Od 1989. godine živi

i stvara u Lübecku u Njemačkoj.

Kad je hajka, lakše se lovi u mutnom.

Bogatstvo kvari one koji još nisu bogati.

Spoznaja razgolićuje. Tajna oblači.

U očajnom svijetu, nitko ne bi trebao očajavati.

Lako je biti hrabar onome tko ne zna.

Veselje je usađeno u dušu plitko, a patnja duboko.

Zbilja je ozbiljna i onda kad smo mi neozbiljni.

S lakoćom se nosim s teškim mislima.

Sve vrijeme je naše, dok smo mi u vremenu.

Ako znamo što nismo, onda i to jesmo.

O igri znademo sve, o ishodu igre ništa.

Misli slobodno lete, a mišljenje slobodno pada.

Što hrabrost namakne, to strah pojede.

Na onaj svijet ne nosimo ništa. Ali nose nas.

Pametno se pokazuje, a glupo – dokazuje.

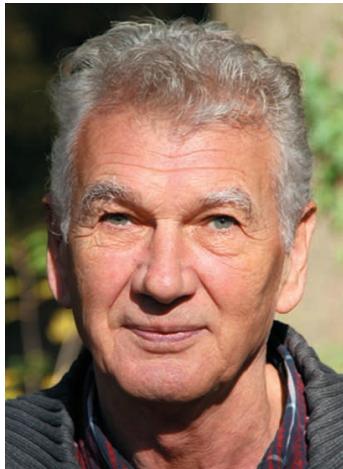

Odgovornost je odgovor na sve.

Dušu sam otrovao čitanjem. Sada je liječim pisanjem.

Enes Kišević

rođen je 1947. godine u Bosanskoj Krupi. Rođen je na Uni, odrastao na Sani, živi na Savi. Te tri rijeke važnije su mu od svih njegovih knjiga. Pravi je kišni čovjek.

Meni je malo biti samo ja.

Što se više posvećujemo drugima, lakše ćemo se oprostiti i od sebe samih.

Svakim danom sve više sličim na Onaj svijet.

Priroda ne govori; priroda čini.

Nerođeni su u raju, oni su izvan svake riječi.

Kad nestane siromašnih, nestat će i bogatih.

Samoća je najbolje ili najlošije društvo, ovisi o samotnjaku.

Činiš li dobro drugima, to sebi ne računaj. Računaj samo ono dobro što ga drugi čine tebi.

Možeš biti najbolji matematičar, ali račun ti ne valja ako svoje greške oduzimaš, a tuđe brojiš.

Nisam sâm kad sam sâm –
već sam sâm kad nisam sâm.

Svijet je ovaj san očima.
Pjena pjene. Sjena dima.

Govore: "Nema Boga!" – a optužuju Ga zbog žrtava.

Biti, ili ne biti? – veli Hamlet.
Biti i biti! – veli srce.

Za sreću zemlje i svijeta neka svatko od nas sav svoj novac baci u fontanu.

Zrno mudrosti ostalo je na razini zrna – nikad nije prokljalo.

Elizabeth Suzana Kozina

rodena je 1966. u Splitu. Diplomirala na Ekonomskom fakultetu u Splitu. Spisateljica, inovatorica, poduzetnica i humanitarna aktivistica. Objavila je zbirke misli i zapisa *Zato me niste razumjeli* (2017.) i *Blokiraj se sama* (2018.). Živi i stvara u Klisu kod Splita.

U mojoj kući najveću gledanost postiže frižider.

Nema tog problema koji je mene zaobišao, osim anoreksije.

Ja i u krevet ulazim na *rikverc*.

Meni se nije okrenula karta, već kartica. I to *american*.

Djeca su naši privremeni gosti. Trebamo im dati ljubav i krila da odu.

Ja nisam sposobna ni za odustat.

Kad te netko neće, pomozi mu da te i nema...

Svi nešto “rastu” kao ljudi, samo ja rastem u struku.

Često mi kažu da imam lijepo ime, a prezime da mi je katastrofa.

Znate li da postoje osmijesi koji su zlatni, i koji su bižuterija?

Mene je obasjalo jedino svjetlo frižidera. Po noći.

Kad nekoga upitate laže li, i on vam odgovori s *ne*... vjerujte, slagao vam je baš u tom trenutku.

Volim svoju fotku na osobnoj. Uvijek me podsjeti kako ne trebam izgledati.

Ne trebate se brinuti za moje živce, jer ih više nemam.

Naš folklor: dubrovačka diplomacija, splitski dišpet, imotska škola.

Zorica Krznar-Blagec

rođena je 1936. u Gusakovcu kraj Marije Bistrice. Završila je gimnaziju u Zagrebu, gdje je radila kao korespondent-daktilograf. Pjesme, haiku pjesme, lirske minijature, aforizme, epigrame i kratku prozu objavljuje od 1976. godine u časopisima, na radiju i u knjigama. Objavila je osam zbirki: *Vedra nota* (aforizmi, 1984.), *Odolijevanje* (pjesme, 1993.), *Vedra nota II.* (1998.), dopunjena *Vedra nota* (2006.) *Moje postojanje* (pjesme, 2001.), *Govor tišine* (haiku pjesme, 2007.), *Epigrampi i drugi zapisi* (2009.) i *Govor srca i razuma* (sabrana djela, 2012.). Živi i stvara u Velikoj Gorici.

Aforizam je vrhunac oceanskog vala.
✿

Kapljicama mašte pisac može ispuniti ocean.
✿

Vrata su najjednostavniji izlaz iz svih neprilika.
✿

Trudim se da mi manje pada na pamet, a više u džep.
✿

Onome tko ima sebe i znanje, te vrline vrijede najmanje.
✿

Vrlina je otkriti vrlinu – kod drugih.

Kad bi veliki znali koliko su mali...

Političari mlate bez zrna i melju bez brašna.

Genij s misli ide na djelo, demagog s riječi na jelo.

Mudar zna slušati tišinu.

Inteligencija bez ambicije je poput ptice bez krila.

I seljavanje se ozbiljno ne shvaća; tko ode, više se ne vraća!

I političari se iseljavaju, ali samo do Bruxellesa – i natrag.

Izbjegnuti neuspjeh je uspjeh.

Prije skonča ljudski vijek, nego sudski tijek.

Dragutin Lončar

rođen je 1950. u Oroslavju. Diplomirao 1974. na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Novinarsku karijeru započeo je 1973. u listu *Vjesnik*, gdje je pisao o društveno-političkim temama, a potom u tjednom političkom magazinu *Sedam dana*. Bio je član osnivačke redakcije *Danas* (1981.–1986.); kraće vrijeme bio je dopisnik iz Zagor-

ja; deset godina radio je kao novinar i urednik u tjedniku *Arena*. Sredinom 1990-ih osnovao je Nakladničku kuću L. D. Baltazar i kao glavni urednik pokrenuo humoristično-satiričke časopise *Zagorski potepuh* (1996.–2002.) i *Potepuh* (2002.), *Stubički glasnik* (1995.) i *Oro list* (2002.), koji i danas redovito izlaze. Kraće je vrijeme bio urednik *Zagorskog lista* (2006.) i urednik tjednika sjeverozapadne Hrvatske *Regional* (2009.). Autor je knjiga *Športska povijest Oroslavja* (1991.), *Skijaška povijest Oroslavja* (2005.), *Stubičko vinogorje* (2007.), *125 godina DVD-a Donja Stubica* (2016.) i monografije *90 godina nogometa u Oroslavju*.

Traže se manikiri, frizeri i kozmetičari za predizbornu kampanju.

Skoro svi gladujemo, a statistički smo deblji od Nijemaca!

Onima koji tuže novinare za duševne boli, trebali bi ugraditi čipove protiv – boli!

Gdje su ona lijepa vremena: par-nepar, bonovi...

I Goli otok je spomen-područje.

Mnogi umirovljenici imaju više umirovljeničkog staža od radnog staža.

Komunisti su najstariji narod u Europi i nisu pred izumiranjem.

Tisuću godina smo trebali da zbacimo europske jarmove. I opet smo sagnuli volovsku glavu.

Vlastodršci se mijenjaju, karavane prolaze, ali *Potepuh* ostaje.

Tko se ne nasmije čitajući *Potepuh*, redakcija mu vraća njegovih četrnaest kuna.

Nek se okameni ruka onome koji tuče ženu! A kako će tek onda boljeti.

Zašto u onim pornićima ženske zure u kameru. Zar nešto sumnjaju?

Probaj se nasmijati na svoj račun.

Zaštitimo navijače od brutalne vlasti.

Nedoumica penzionera. Kupiti vijagru ili kruh?

Provizija i mito su obvezne stavke u svakoj javnoj nabavi! Naputak Ministarstva.

Udarna vijest iz najboljih hrvatskih novina: Udala se kći državnog tajnika...

U Italiji su i premijeri primali mito. A dulje su u demokraciji od nas.

Oprostimo našim političarima, jer ne znaju što čine.

Predizborni slogan: Obećavam 200.000 radnih mjesti. Naravno u Europi.

Proslavili smo i 800 godina mađarske vlasti nad Hrvatima. Sve je počelo od Kolomana, a završilo sa Sanaderom.

Fabijan Lovrić

rođen je 1953. godine u Tuzli. Diplomirao novinarstvo u Beogradu, a u Zadru završio Visoku učiteljsku školu. Živi i radi kao učitelj u Kninu. Dobitnik je više književnih nagrada i priznanja. Član je DHK, DHK HB i Društva hrvatskih haiku pjesnika. Objavljuje književne, stručne i znanstvene radove u više listova i časopisa u zemlji i inozemstvu. Do sada je objavio tridesetak knjiga poezije i proze.

Radovi su mu prevođeni na desetak stranih jezika.

Mnogo sam učio, mnogo uraditi umijem, samo sebe ne razumijem.

Kraljevstvo je ovo tmuša, želim biti: kraljem duša.

Kada su suze žene u očima, muškarcu je bol u srcu.

Pitao sam mrava, što misli o radu:
Oh, pitajte glavnog u našemu gradu.

Nikada se nisam plašio ljudi grube vanjštine, nego grubosti ispod fine vanjštine.

Najbolniji plač, nije plač očiju, nego plač duše.

Ako je život sve što dадох теби, ja nemam ništa.

Najviše stablo ostavlja najdužu sjenku.

Obično savršen zahvat ima najviše nedostataka.

Trešnje cvjetaju tisućama proljeća. Ja niti jedno.

Šećer u krvi, inzulin u pripravi. Smiješak smrti.

— Kako tako možeš bezobzirna biti, —
reče roda žabi što pojede muhu.

— Za tebe bi bilo najbolje rješenje
smiriti se malo, u mojem trbuhu.

Vol pase uz baru, kad komarca začu:

— Ni koraka dalje, već dugo te držim na svom
okidaču.

Puž susreo vidru kako jede ribu:

— Oprostite, štujem predmet vašeg rada,
samo, gdje su puti rodnih vinograda?

Tonka Lovrić

rođena je 1954. u Ljubljani. Završila Pravni fakultet u Splitu. Piše poeziju, prozu, aforizme i bavi se slikarstvom. Imala je tridesetak samostalnih i osamdesetak skupnih izložbi. Objavila je četiri zbirke poezije i zbirke aforizama: *Aforizmi* (2000.), *Mrve mudrosti* (2008.), *Glas tišine* (2012.) i *Izlivena tinta* (2017.). Dobitnica je više međunarodnih priznanja za haiku poeziju. Živi i stvara u Splitu.

Bio je talac vlastitoga uma.

Knjiga je moj prijatelj od riječi.

Više me brinu glupa pitanja, nego glupi odgovori.

Prije upotrebe, ljubav treba promućkati.

Čelavi imaju brigu manje.

I grobno mjesto dobio je preko veze.

I vjernik je sklon pronevjeri.

Slijepi putnik progleda na kraju putovanja.

Bolesnoj državi treba financijska injekcija.

I kompjutori se zaraze virusima.

Nedjeljom smiju raditi samo svećenici.

Zaborav je jedan od načina pročišćavanja uma.

Poliglot je, a ne razumije ženu.

Utišajte glas naroda.

Najteže se okreće druga stranica života.

Plastične boce jedni prazne, a drugi skupljaju.

Ljubavnica mu je paradni konj, a žena – radni.

Sloboda nema cijenu, ali se skupo plaća.

Danica Majnarić

rođena je 1949. u Požeškoj Koprivnici kod Pleternice. Piše pjesme, aforizme, epigrame i bećarce. Objavila je knjigu aforizama i epigrama *Muka naša svagdašnja* (2018.) Zastupljena je u nekoliko zbornika i antologija. Živi i stvara u Zagrebu.

Aforizam je nešto što ti padne na pamet.

Dodoh, vidjeh, zanijemih!

Onoga bez love – svi love.

Razdijelili su narod, ali ne i pare.

Prepotentni su obično impotentni.

Mazali su nam oči da ne progledamo.

Tvornice snova su najproduktivnije.

Da bi se okitio tuđim perjem, moraš nekoga očerupati.

Oštiri rezovi ne štete debelokošcima.

Išli bismo pravo, da nismo skrenuli.

Dok je stajao na vlastite noge, nagazio je mnoge.

Postao je ratni veteran – bez ijednog ispaljenog metka.

Predviđa se ekološka katastrofa: nestat će i kune i lipe.

Ako na vrijeme ne zbrišeš, naći ćeš se na brisanom prostoru.

Zamijenili su i imenice i zamjenice – za mjenice.

Kad je njima svanulo, nama je pao mrak na oči.

Bolje je imati vola u kupusu, nego u fotelji.

Drago Maršić

rođen je 1956. godine u Prološcu. Gimnaziju je završio u Imotskom, a diplomirao je na Tehnološkom fakultetu u Splitu. Dugo godina objavljuje pjesme, haiku pjesme i aforizme u listovima i časopisima. Nagradivan na pjesničkim smotrama i natječajima. Objavio je tri knjige pjesama i zastupljen je u više zbornika poezije. Živi i radi u Splitu.

Nikako pronaći put, a htio bih doći k sebi.

Grešniku je oprostiti lako, ali – kako oprostiti budali?

Nisam samo ja ograničen. I život je!

Kad se piće na tuđi račun, žed se puno duže gasi.

Pas mi je najbolji prijatelj; zajedno glođemo kost.

Pored ovlike stoke, prioritet nam je studij veterine, a ne medicine.

Što se otpada tiče, neka svatko brine o sebi!

Ako nas pametni voze preko vode, barem znaju
kad treba prevrnuti lađu.

Sit sam svega; već danima gladujem.

Da život ponudi popravni ispit, opet bih popušio.

Godine radnog staža ukazuju mi da sve više pri-
padam fakultetski obrazovanoj sirotinji.

Hvala Ti, Bože, što si stvorio čovjeka, ali – otkud
ovoliki majmuni?

Imao sam dobre namjere, ali pročitala je moje
skromne mogućnosti.

U lopovskom vremenu pošten čovjek je strašilo.

Potpuna bračna bliskost postignuta je kad su
pružnici više ne primjećuju razliku u spolovima.

Ništa mi ne pada na pamet. Možda je i nema!

Aldo Matelić

rođen je 1949. u Labinu. Bavio se novinarstvom i književnim stvaralaštvom. Aforizme objavljivao u *Novom listu* i drugim glasilima. Objavio je zbirku aforizama *Modro nam se piše* (Labin, 1998.). Živi i stvara u Labinu.

Dobar aforizam grize, ali je melem rani.

Mali neumorno brinu da velike spuste na svoju razinu.

Dvorska luda jednu prednost ima: može reći što hoće, jer je nitko ozbiljno ne prima.

Važno je ne imati srama, a priznanja će doći sama.

Kad se šupljim riječima baviš, kod šupljih dobar dojam ostaviš.

Ili tupiš, ili slijede oštре reakcije.

Budimo realni: naše su nade irealne.

Tko se uklopio, u sivilu se utopio.

Političari o zamjeni teza, umirovljenici o zamjeni proteza.

Većina odluči kako manjina preporuči.

Sitna pamet ima o tebi jasnu sliku: vrijediš onoliko koliko imaš u novčaniku.

Masa ne zna stvarati, ali je upotrebljiva kad treba razarati.

Orden zasluga obično je rezerviran za sluge.

Dobro se držao, ali toliko lijekova nije izdržao.

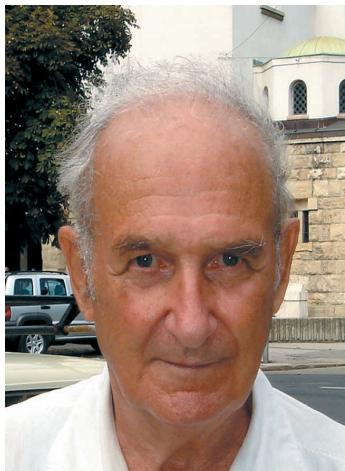

Počivaj u miru, ti koji si tolikima oduzeo mir.

Nema tog zla o kojem netko neće pričati dobro.

Velimir Matutinović

roden je 1928. u Zaostrogu. Školovao se u Splitu, Ljubljani, Šibeniku i Zagrebu. Filozofski fakultet završio je 1956. godine u Zagrebu. Radio u Klasičnoj gimnaziji u Splitu. Bario se slikarstvom. Objavio zbirku aforizama *Snaga i slabost mudrosti* (Zagreb, 2008.).

Iz aforizma progovara zabavljač koji poučava.

Dijalog umjetnika i kritičara ponajčešće je dvostruki monolog.

Najbolje glumi pametnoga onaj tko šuti.

Na trpezi mudrih najukusnija jela su problemi.

Glupost caruje, a moć joj pomaže.

Pametni uče na tuđem iskustvu, budale na vlastitom.

Heroji nisu uzor onima koji ih hvale, već onima koji ih slijede.

U širem kontekstu, pravni poredak ne štiti pravdu, nego privilegije.

Mudar čovjek izgleda mudriji drugima, nego samome sebi.

Prosječan vjernik nikada ne može doživjeti krizu vjere – kao što je može doživjeti teolog.

Mudrost bježanja ubrzo se pokaže kao bijeg od mudrosti.

Učitelj živi od neznanja, pravnik od bespravlja, a policajac od lopova.

Većina ljudi više vjeruje jasnoći laži, nego složenosti istine.

Uspješnije ubijaju revoluciju preživjeli revolucionari, nego protivnici revolucije.

Tomislav Mihanović

rođen je 1947. u Splitu. Umirovljeni je pravnik. Objavio je šest zbirki aforizama, humora i satire: *Kruva i salama* (2007.), *Kruva i paštete* (2008.), *Kruva i pršuta* (2010.), *Kruva i masti* (2013.), *Kruva i vina* (2015.) i *Sedan-deset godina kruva i smija* (2017.).

Živi u Splitu, a uživa u ribolovu iz svojega plovila, usput zapisujući aforizme.

Stigli su me neki problemi. Nije im ni bilo teško.
Ja sve sporiji, a oni sve brži.

Pušenje i alkohol ubijaju, ali državni proračun na životu drže.

I prozor u svijet ponekad treba zatvoriti.

Čim sam napravio prvi korak u poduzetništvu,
zažalio sam što sam uopće prohodao.

Sve manje mi treba ženina ljepota, a sve više
toplota.

Kad su sve ideje stavili na stol, stol nije izdržao.

Nije pametno ženit curu s puno dodatne opreme. Održavanje je preskupo.

Što me moja muza muze!

Linija manjeg otpora uvijek je krivudava.

Ako mi nešto zvoni u ušima, nastojim da mi to ne izade na usta.

Obećali su nam procvat, ali nisu znali oprasiti.

Najveće ribe i najljepše žene ulovili su najveći lažljivci.

Ako su ljudi ovce, zašto su zaštitili vuka?

Što južnije, to dužnije.

Neki dan sam na pješačkom prijelazu imao sreće. Čovjek je baš to jutro popravio kočnice.

Važno da vas ne pitaju odakle vam prvi milijun.
Kasnije imate novca za sva neugodna pitanja.

Politika je odlučila da ne treba svakoga lopova stavljati na stup srama. Štedimo na stupovima.

Statistički živim dobro. Statički jedva plazim.

Mrkva je uvozna, ali je zato batina uvijek domaća.

Svi koji su mu govorili da manje piće, išli su mu na jetru.

U srž problema ušao je crv sumnje.

Rotirke prate one koji se popnu vrlo visoko, i one koji padnu vrlo nisko.

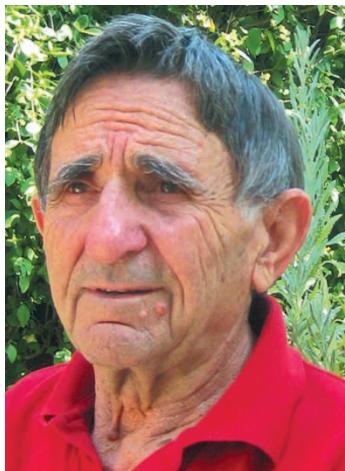

Loše mi je od onoga što su sve uradili za moje dobro.

Smijeh će biti lijek sve dok ga ne počne pakirati farmaceutska industrija.

Marinko Mijović

rođen je 1933. u Plavu u Crnoj Gori. Pola stoljeća piše aforizme. Do sada je objavio sedam zbirk aforizama: *Ako niste znali* (2008.), *Iz malog džepa* (2008.), *Bio je obilježen, zato mu na grobu nema obilježja* (2009.), *Pune torbe pretvorbe* (2012.), *Brod bez korimlara* (2012.), *Ne izluđujte narod* (2014.) i *Devizna slamarica* (2016.).

Živi u Puli i neprestano stvara nove aforizme.

Vrag, đavao i šejtan su isto – samo različite vjere.

Istrulio je služeći drugima kao – odskočna daska.

I dalje bi živio na visokoj nozi, da nije načinio pogrešan korak.

Preveliko skretanje ulijevo i udesno vodi u provaliju.

Probudili su duhove prošlosti; sada im ne daju spavati.

Čuvajte se junaka koji napreduju i kad bježe!

Ako želite da nešto brzo prodre u javnost, proglašite to strogom tajnom.

Uvjeravaju nas da smo na konju. Misle da imamo magareću pamet.

Tko je dobio po prstima od balvana, boji se i šibe.

Netko živi u izobilju, a netko od bilja.

Ima svega, ali mu sve to ne da zaspati.

Jučer: "Podržite ga!" Danas: "Držite ga!"

Uz Božju pomoć – odnio ga je vrag.

Izveo je sina na pravi put, i kupio mu kartu za Irsku.

Da ne bi načinili pogrešan korak, stalno se voze mercesesima.

Izbijali su mu pamet iz glave, da bi mu usadili svoje mišljenje.

U lovnoj sezoni na društvenu imovinu, pravo na lov imali su samo oni krupnog zuba.

Pazite se, i pucnji od muke pogađaju!

Što je veći mrak, prije ćete vidjeti svoga boga.

Dao je obraz za novac, i otvorio mjenjačnicu.

Toliki je mućak, da ga izbjegava čak i salmonela.

U ludim državama pametni gube državljanstvo.

Nekad se stjecala slava biografijom, a danas ikonografijom.

Fašistički znak na glavi znači da s glavom nešto nije u redu.

Dodjeljuju pamet po funkciji, umjesto funkciju po pameti.

Darko Mrkonjić

rođen je 1990. godine u Splitu. Po struci je elektrotehničar. Bavi se sportom, glazbom, čitanjem i pisanjem aforizama. U pripremi mu je prva zbirka aforizama. Najmladi je član Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Lako je sretnom pametovati, kad ima više sreće nego pameti.

Robovi zidaju, slobodni zidari ruše.

I novac ima jezik.

Bolje je biti nešto od nikog, nego ništarija od nekog.

Puno ima onih kojih nema.

Lakše je pokazivati prstom, nego primjerom.

U uskim grudima nema mjesta srcu.

Danas je naše bolje sutra!

I med i mlijeko mogu završiti na luku i vodi.

Ne daj se – daj sve od sebe!

Vragu ni Bog ne bi ugodio.

Tek kad je ostao bez svega, uživao je u svemu.

Ne učini danas ono što ćeš učiniti malo sutra.

Najslađe je promašiti kad uopće ne gađaš.

Ne odijevaj golu istinu.

Dobro vidim, ali ne vidim ništa dobro.

Socijadna država.

Krivnik.

Boris Nazansky

rođen u Rijeci, 1953. godine. Diplomirani inženjer kemije, pisac i novinar. Školovao se u Varaždinu i Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu i profesionalno se bavi enigmatikom. Glavni je urednik tjedne zagonetačke revije *Kvizorama*. Autor, među ostalim, zbirke zagonetaka *Stišići*, zbirke zagonetaka za djecu *A što je to?*, zbirki haikua *Bljesci i slijeganja i Ubiranje zvijezda/Harvesting the Stars*, slikovnica *Pogodi, pogodi!*; *Uspavanke za pospanke i Što ću biti kad odrastem?*, te zbirke pjesama i zagonetki za djecu *Listalica od papira*, koja je dobila nagradu za najbolju knjigu stihova za djecu. Za svoje haikue osvojio je devedesetak nagrada i priznanja u Hrvatskoj, Japangu i drugdje. Član je Društva hrvatskih književnika za djecu i mlade te Udruge hrvatskih aforista i humorista. Piše aforizme, epigrame i kratku prozu.

Izgledao je kao čovjek čista obraza, ali sjaj nove maske trajao je kratko.

Oplodnja kapitala: bivši mitoprimec postao je revni mitodavac.

Prošao je put od palente do lente. Sad jede kavijar.

Hrvatska – zemlja izlazeće pameti.

Mnogi su političari u sukobu interesa jer su im sukobi u interesu.

Svaki sljedeći korak je presudan. Valjda zato i dalje pužemo.

Duboke misli nekih političara znak su da smo doista – potonuli.

U novine ulazi svašta – prostor nije pod video-nadzorom.

Partijska škola Remetinec: broj polaznika – neograničen.

Smijeh je lijek. Doze mu nisu ograničene.

Nevjerojatno je kako dupelisci mogu biti slatki na jeziku!

Ruka mu je bila u pekmez, pa je dobio šljive na oba oka.

Imali smo brojne slabe točke, ali smo ostali samo na jednoj – mrtvoj.

Bacili smo novo svjetlo na događaje iz prošlosti.
Pokazao se mrkli mrak.

Prodane duše kupljene su novcem poreznih obveznika.

Neodgovorni bi trebali odgovarati, jer im odgovorni ne odgovaraju!

Misli mi se otimaju kontroli. Pišem aforizme.

Najcrnji scenarij? Bijela kuga!

Kratak opis političkog stanja:
puna usta praznih obećanja!

Ruka pravde (do)stiže i lopove i tajkune,
pomiluje samo druge, pa se prvi – bune!

Gospon Mito Korupciju prati,
treba dati da ti se isplati!

Znadem moći pune čaše vina:
ravna cesta postaje – krivina!

Iva Nuć

rođena je 1948. u Drinovcima u Hercegovini. Školovala se u Drinovcima i Mostaru. Objavila je tri zbirke pjesama i mnoštvo književnih i enigmatskih radova u različitim tiskovinama. Aforizmima je zastupljena u *Kristalnoj šestici 3* (Split, 1998.). Radila je kao učiteljica razredne nastave u Drinovcima.

Čovjek je najsigurniji kad istini pogleda u oči.

Ako si nekome prepreka na putu, postavi znak.

Tko korača brzo, korak mu se smanji.

Dok jedni umuju, drugi im kumuju.

Onaj tko ide, a ne zna kamo ide, ne ide nikamo.

Stežemo remen do zadnje rupe u životu.

Rana od noža zarasta, od jezika nikada.

Ljudi bježe od sebe, jer ne žele da se suoče sami sa sobom.

Ako ne oprostiš drugom, nisi ni sebi.

Netko umre prije smrti, netko živi poslije smrti.

Dok ovce bleje, pastiri se bogate.

Sit i gladan nisu za istim stolom.

Nikad kruška ne pada pod jabuku, ali pametan pada pod budalu.

Podmazani klize, nepodmazani škripe.

Najljepši govor je govor kamena.

Ne daje velika ruka, već milostiva.

Obruč drži bure, a znanje čovjeka.

Trn bode, a zla riječ probada.

Mara Ožić-Bebek Imotica

rođena je 1947. u Lokvičićima kod Imotskog. Bavi se publicistikom i humorističkim stvaralaštvom. Surađuje s redakcijama brojnih listova i časopisa, te radijskih emisija. Objavila šest knjiga, od čega tri humora i aforizama: *Marine Mrđalice* (2010.), *Sovin smiješak* (2017.) i *Nu, šta mi reče!* (2019.). Živi i stvara u Imotskom.

Našim vrlim političarima je i lapsus – plus.

Smrtni je grijeh: podmititi nekoga tko već – uzima sam!

Zašto trodiobena vlast? Zar nije bolje pola-pola?

I desnom i lijevom se dobro snalazim. Kakva korist kad nisam – u Saboru!

Upomoć, ljudi, pomozite da i ja nešto – jamim!

Smijem se na svoj – tekući račun!

Od odljeva mozgova gori je samo – proljev mozgova!

Nekima smeta pun mjesec, meni zadnja – četvrt!

Minimalnu plaću stalno izgovaraju u bruto iznosu. Doista i jest – brutalna!

U Saboru postoje razni klubovi. Vrijeme je i za jedan – diskop klub!

Liste čekanja u zdravstvu gore su od Schindlerove!

Okolnosti se stalno mijenjaju, samo oholosti – ostaju iste!

Ljudi moji, gdje to ima da gulikože – gule krumpire!

Lažna obećanja imaju najduži – rok trajanja!

Čovječe, pazi da ne ideš – dužan ispod zvijezda!

Ivan Pavković

rođen je 1928. u mjestu Seget Gornji kod Trogira. Bavi se književnim i publicističkim stvaralaštvom. Objavio je više knjiga poezije i proze, te zbirke aforizama: *Gorke jezgre* (1969.), *Silovanje Lijepe naše* (2017.), *Rečenice dovoljne sebi* (2017.), *Gnomika* (2018.), *Gorke jezgre* (prošireno izd., 2018.), *Prizemni vrhovnik* (2018.) i *Modna lira* (2019.). Živi i stvara u Zagrebu.

Ovaj i “onaj” svijet zbližuju se u ratu.

Narod je tjelesno i duševno bolestan, a liječnici i popovi bave se politikom.

Da nema himne, ne bismo znali da je naša domovina lijepa.

Dao je sebi deset ordena, a boji se borbe mišljenja.

Govore nam da imamo svoju državu, kao da ne znamo čija je.

Tko svoju domovinu voli, o ljubavi svojoj ne buba-
nja i ne zvoni.

Crkva vrijeđa ateističke osjećaje.

I Bogoljub može biti ateist.

Manje kvarove državnog aparata popravljaju služ-
beni mehaničari.

Bojim se onih koji me brane i onda kad me nitko
ne napada.

Križ nije jedini teret koji čovjek mora nositi.

Nakon rata broj frontova se povećao.

Sita Crkva ne čuje orgulje u trbuhu gladnih.

Od žarkog domoljublja izgori nam domovina.

Pokojniku nije nikakva utjeha to što je njegov
lijes pokriven zastavom.

Kakav cilj, takva i sredstva.

Narod ne zna što bi s demokracijom, pa mu ona i ne treba.

Mnogi su mentalno malodobni, ali su politički podobni.

Zaljubljen je u sebe, a ljubav izjavljuje Domovini.

Neki dragovoljci pobjednički jurišaju na državnu blagajnu.

Da je Sabor kokošnjac, Hrvatska ne bi morala uvoziti jaja.

Tko se utopi u utopiji, ne može isplivati.

Kad se izvodi himna, na srcu je desnica, a ljevica mlitavo visi.

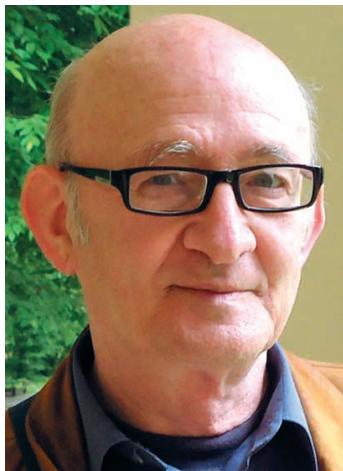

Nacionalisti su specijalci za rušenje mostova.

Široke mase imaju uske vidike.

Živko Prodanović

rođen je 1945. u Zagrebu. Piše poeziju, prozu i aforizme. Objavio dva romana, četiri zbirke pjesama i dvije zbirke priповjedaka. U brojnim zbornicima, časopisima i novinama objavio je više od pet tisuća aforizama. Uz druga književna priznanja, dobitnik je tridesetak međunarodnih nagrada i priznanja za aforizme. Član je Društva hrvatskih pisaca i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Biti ono što jesi, a izgledati mlado i nevino, san je svake koja je ono što jest.

Danas si i svaka polovnjača misli da je jedinstvena.

Bože, ne žalosti se. Nije ovo prvi svijet koji je sfušan.

Demanti: nije istina da novi ministar krade kao što je kralj njegov prethodnik.

Nesreća na radu. Otkrilo se da ništa ne radi.

Dođu i takva vremena kad nema dana bez nevremena.

Iako su vjernici, zbog novčanog duga ubili su boga u njemu.

Kod korumpiranog suca sve je pošteno – koliko si platio, toliko je pravde.

Kod nas se euro uvodi polagano. Za sada ponajviše u sudstvo.

Komunikaciju s drugima sve više mi otežava njihov višak realizma.

Lako je optimistima – njima ne trebaju činjenice.

Osnovali su vladu u sjeni. Moćnih sponzora.

Pogodili su ga u dušu. Iz zasjede.

Moj kompjutor je u stalnom kontaktu s policijom. A sumnjiv sam im ja.

Naše bogato iskustvo jamstvo je kvalitete – kažu profesionalni ubojice.

Nekada smo ona i ja bili vršnjaci. Sada je ona puno mlađa od mene.

Od kolijevke do groba najljepše je đačko doba.
To će reći i ponavljači.

Opet je prevarila muža. Dok si rekao seks.

Optimizam je nada srca; pesimizam je iskustvo uma.

Pokvareni političar zna vrlo dobro kome služe pokvareni političari.

Prvo treba počistiti pred svojim protuprovalnim vratima.

Razgovarao sam s Bogom. I složili smo se da su nedokučivi putovi ljudski.

Tko laže, taj i grijješi.

Ladislav Radek

rođen je 1939. u Mihovljanu kod Čakovca. U mladosti se bavio glazbom. Piše poeziju, aforizme (radekizme) i druge humorističke rade. Objavio šest knjiga poezije i šest knjiga humora i aforizama. Nagradivan je za aforističko i humorističko stvaralaštvo. Član je Društva hrvatskih književnika. Živi i stvara u Šenkovcu.

Kad nedostaje kruha, sve je više kostiju za gledanje.

U liberalnom svijetu i pljačka je liberalizirana.

U našem sudstvu i zastara pravdu kroji!

Bogatu manjinu na vlast postavlja siromašna većina.

Pred tudincima nismo bježali. Sada odlazimo u tuđinu.

Dobro je da i milijarderi robuju. Novcu!

Ako zavladaju mudri roboti, ljudi bi mogli postati glupi robovi.

Gle čuda: ratnih veterana je sve više, a budućih branitelja naše domovine sve je manje!

Običan čovjek svijet gleda očima, a mudrac mislima.

Treća dob ne voli onu četvrtu.

Filozofi su u teoriji potkovani, ali su u praksi bosi.

Vršidba žita traje samo ljeti, a ovrhe nad dužnicima tijekom čitave godine.

Iskrenost je rijetka i na isповijedi.

Najveća zvjerstva ne čine zvijeri!

Teške laži teško isplivaju na površinu.

Izrodi nastaju odrastanjem.

Daniel Radočaj

rođen je 1979. godine u Puli, gdje i živi. Svojim radovima zastupljen je u četrdesetak književno-kulturoloških publikacija. Član je Istarskog ogranka Društva hrvatskih književnika i splitske Udruge za promicanje eksperimentalne umjetnosti DADAnti. Dosad je objavio zbirku pjesama i šest knjiga kratkih priča.

Inteligencija je sinergija mozga i srca, izražena kvocijentom.

Nobelove nagrade za mir su podijeljene, ratovi i dalje traju.

Kad politika podijeli ljudе na lijevu i desnu stranu, do razuma je najlakše proći sredinom.

Moja je životna želja ostati zauvijek mlad – kad vidim kolika će mi biti mirovina.

Na tržištu nekretnina sve agencije nude isto: stanove s pogledom na tridesetogodišnji kredit.

Europljaninom se uči postati, Balkancem se rađa.

Euro je službeni jezik Europske unije.

“Život je lijep!” – uzviknuše djeca bogatih roditelja.

Kad se dijele božićnice, nitko se ne zauzima za ateizam.

Religija je poput lakog opijata; neopreznom čovjeku brzo prijeđe u naviku.

Slobodan čovjek je onaj koji se zna od politike dovoljno distancirati, a da se ne približi religiji.

Čovjek bez morala jednak je lončanici bez cvijća.

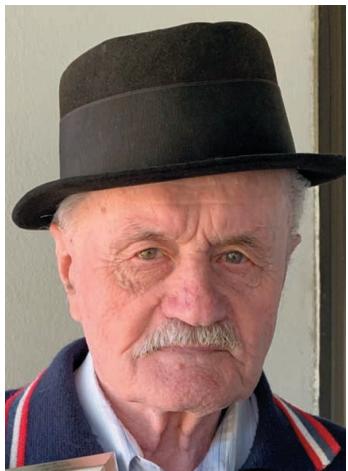

Lako je biti iskren nakon boce vina.

Nezgodno je biti pisac, svi te odmah pročitaju.

Vladimir Rešković Panonski

rođen je 1929. godine u slavonskom selu Davoru. Objavio je više zbirki pjesama, od kojih mu je šezdesetak pjesama uglazbljeno. Objavio je zbirke aforizama: *Aforizmi* (1986.), *Humorizmi* (1991.), *Kresiva* (1995.), *Prediva* (1999.), *Šokački kalendar* (2006.),

Amen (2007.), *Baš svašta* (2007.), *Vila* (2008.), *Izabrani aforizmi* (2008.), *Mito/aforizmi* (2009.), *Aforizmi* (2010.), *Aforizmi* (2017.). Živi i stvara u Zagrebu.

Ako imaš neprijatelja, pusti ga na miru.

Bećari i političari uvijek lažu.

Kod nas najbolje žive bolesnici i penzioneri: još samo oni ne štrajkaju.

Demokracija je mačeha koja došljaka miluje, a domaćina tuče.

Dok su drugi teturali od vina i rakije, ja sam teturao od posla.

Gdje su bogati političari, država je siromašna.

Inspektor se može kupiti za šunku, pa i za kulin.

Lako je zaposliti radnika; teško neradnika.

Najskuplja je vožnja ona koja se plaća životom.

Narod je krdo koje ide i za pijanim pastirom.

Nemoj puno imati, pa ćeš bolje spavati.

Plava kuverta skuplja je od bijele.

Pravda je spora, ali i nedostižna.

Samo šutnja čuva dobar glas.

Čovjek je sretan koliko je pametan.

Samoća je najgore društvo.

Tko ima novaca, ima i moljaca.

Milan Rupčić

rođen je u Vrbovljanim kod Okučana 1948. godine. Djetinjstvo i mladost proživio je u ličkoj Rastoci kod Smiljana. Diplomirao je organizaciju rada i politologiju. Objavio je deset knjiga pjesama, pripovijetki, haiku i limerik pjesama, te zbirku pjesama i aforizama *Krugovi na površini* (2019.). Živi i stvara u Zagrebu.

Što glasnije govorim, slabije me čuju.
❖

Biti svoj na svome, kako to daleko zvuči.
❖

Teške misli, za olako dana obećanja.
❖

Šefovi s asom iz rukava. Radnici kratkih rukava.
❖

Pojavio se novi političar, s vizijom... Isti čaća.
❖

Tjera vodu na svoj mlin. Drugi žanju za njega.
❖

Vizionarski pogled u daljinu, kroz rešetke.
❖

I čorav političar nađe zrno. U silosu robnih rezervi.

“Ja, pa ja...” – skromnost je odlika političara.

Otišlo u vjetar. Kako došlo, tako otišlo.

Samo jedan stranački prebjeg može činiti razliku.

Svi za jednoga, jedan za ... sebe.

Političarima grožđe rađa i na vrbi.

Puno ministara, kilava država.

Kovač svoje sreće dobio po prstima.

Roden pod sretnom zvijezdom ne treba kompas.

Tko se stidi prošlosti, ne zaslužuje budućnost.

Vrag nije ateist, njihov je.

Josip Salajster

rođen je u Bjelovaru 1978. godine. Diplomorani je teolog. Oženjen je i otac troje djece. Piše pjesme, prozu i aforizme.

Iz dužničkog ropstva odveli su ga u zatvor.

Mijenjam pastu – za zube.

Imao je švicarski sat, talijanske cipele i poljski zahod.

Lijenost je vrlo krevetivna.

Konobar ulijeva povjerenje.

Iz rata u rate.

Odrastao je na nerastu.

Za Božić je od svekrve dobila čir na želucu.

Umjesto obiteljskog srebra, naslijedio je batine kamatara.

Trg žrtava pretvorbe i privatizacije.

Gladan sitom ne vjeruje.

Mijenjam zavjeru za vjeru.

Kad god je zima ili bura, ja sam jugonostalgičan.

Hrvati su toliko nezainteresirani za natalitet da i od afričke šljive peku rakiju.

Bio je u začaranom krugu: toliko je volio mrziti, ali i mrzio voljeti.

Mediji puštaju vjetrove.

Ura po ura – urna.

Zoran Salamunović

rođen je 1954. godine u Postirama na Braču. Objavio je tri zbirke aforizama: *Jedan od nas dvojice* (2015.), *Drugi od nas dvojice* (2018.) i *Oba dva* (2019.).

Ja sam kolateralna žrtva ljubavi mojih roditelja.

Život je patnja koju svi želimo prodlužiti.

Većina ljudi ostavi nekakav trag u životu. Neki samo od kočenja.

Većina muškaraca voli plavuše. Crnu Maricu nitko.

Novac je roba koja pranjem ne blijedi.

Državni aparat je štedljiv. Uzima koliko mu treba.

Mačke predu, ljudi raspredaju.

Dok sam bio gladan aforizama, čitao sam ih. Sad sam ih sit i pišem ih.

Kad nas pogodi Amorova strijela, ne pomaže ni Ahilova peta.

Kad nekome uđeš pod kožu, oderao si ga.

Napisao sam nešto. Sada sam “netko i nešto”.

Uhljebio sam se. Nisam imao za kruh.

Davno je snimljen film “Skupljači perja”. Danas možemo snimiti dokumentarac “Skupljači boca”.

Eros onoga svijeta.

Godine sporo teku, ali brzo prolaze.

Kap u moru – skoro ništa; kap na mozgu – skoro sve.

Aforisti vjerojatno imaju bračke krvi: škruti su na rijećima.

Tomislav Supek

rođen je 1939. godine u Iloku. Školovao se na Ekonomskom i Filozofskom fakultetu u Zagrebu te Pitman Collegeu u Londonu. Humorom i satirom bavi se od studentskih dana. Objavio je desetak knjiga aforizama i humorističkih radova. Aforizme i humor objavljuje je u listovima i časopisima u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je više

književnih nagrada i priznanja za humor i aforističko stvaralaštvo.
Živi i stvara u Zagrebu.

Pamet odlazi iz zemlje. Nema više tko da popušta.

Naši desni radikali traže da se Crvenkapica zove
Crnokapica.

Aforist je opozicija i poziciji i opoziciji.

Malo se smijemo. Više nam se smiju izvana.

Puzeći uhljebi najbolje stoje.

S aoristom sam prekrižio. U prezantu se križam.

Jako me brine kad vidim koliko se Vlada i zastupnici brinu o nama.

Od kada stvaramo novog, demokratskog čovjeka,
sve je manje ljudi.

Nisam prošao na kvizu. Trebalo je nabrojiti pet poštenih političara.

Kod nas laž i istina najčešće odigraju neodlučno.
Ponekad istina pobijedi u sudačkoj nadoknadi.

Nekada smo bili prvi među nesvrstanima. Sada smo zadnji među svrstanima.

Povjesničari u panici: Kako će neizvjesna budućnost utjecati na našu slavnu prošlost!?

Kod nas iza svakog uspješnog biznismena stoji – stranka na vlasti.

Štrajk glađu postigao cilj. Svaki štrajkač izgubio je pet kilograma.

Napredak medicine smanjuje broj zdravih ljudi.

Ako očekujete bolje sutra od vlade koja vam je slagala jučer, idite psihijatru još danas.

Premijer ljut na opoziciju, kaže: Lažu narod. To je samo njegovo pravo.

Crkva poučava vjernike da nose križ na prsima, umjesto na leđima.

Roden sam u Lijepoj našoj. To mi je mati. Imam dva oca; Bruxelles i Washington – oni obavljaju sve bračne dužnosti.

NATO-v "kišobran" skupo plaćamo – bez obzira na vrijeme.

Pored toliko spomenika, general Tuđman zaslužuje bolji životopis.

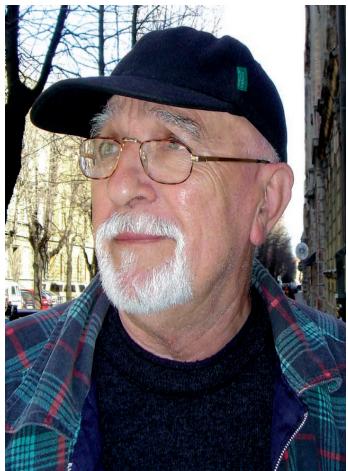

Aforizam je lijek, ako akupunkturna igla ubode prava mjesto.

Učim engleski. Ne želim biti nepismen u svojoj zemlji.

Mate Sušac

rođen je u Čitluku, Brotnjo u Zapadnoj Hercegovini, 1938. godine. Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zadru. Predavao je hrvatski jezik i književnost, uglavnom u Zadru. Dosad je objavio devet knjiga poezije i proze te zbirku aforizama *Život taj humorni*, (Zagreb, 2006.) Živi u Sesvetskim Selima.

Duhovit čovjek provokira sebe, neduhovit – druge.

Plitki ljudi rado zalaze u duboke vode.

Ako bježim, svejedno mi je što me goni.

Rado se pokazuju samo nakaze.

Dobre knjige i dobre žene teško se čitaju.

Nije mana posuđivati tuđu pamet. Mana je odreći se vlastite.

Smijeh je skup. Stoga se dobro razvodnjen prodaje na kapaljku.

Kad ti stane mozak, zaustavi jezik!

Bolje je biti i gladan, nego sit svega.

Prazna glava lakše se nosi.

Brončani su najprije bili – glineni.

Gdje raskoš dođe, dobar ukus ode.

Ne idu mu škole; idu – diplome.

Kad orlovi sude, golubovima je suđeno. Eto zašto je toliko orlova na zastavama.

Ljigavca ćeš otresti samo s vlastitom kožom.

Kad zidovi dobiju uši, ljudi izgube glas.

Bolje je imati medije nego istinu.

Jelena Šipek

rođena je 1959. u Osijeku. Objavila je zbirku pjesama, a u tisku joj je knjiga aforizama. Živi i stvara u Brisbanenu u Australiji.

Zatvaraj usta pred luđakom, da i on ne bi otvorio
svoja.

Kako god puzio, ipak napreduješ.

Najsnažniji dodir dopire iz dubine oka.

Budi ponizno dostojanstven.

Često je pokret tijela izraz tvojega srca.

Što kraći um, to duži jezik.

Skromnost je vrlina, dok je nisi svjestan.

Dobra knjiga vrednija je od svoje cijene.

Umješnost je prenijeti misli pogledom.

Tetovaža ostaje i kad više nije u modi.

Dok je nade, bit će i pobjeda.

I neprijatelj je prijatelj, samo što to još nije shvatio.

Otvori srce, ali pripremi maramice.

I poraz je pobjeda, ako ne porazi čovjekov duh.

Čovjek ima sužen pogled na sreću; primjećuje je tek kad iščezne.

Moralna načela i politika su poput dva ista magnetska polja: odbijaju se.

Blažena komunikacija: ti šutiš, ja razumijem.

Zlatko Tomic

rođen je 1954. godine u Splitu. Objavio je osam romana, zbirku pjesama te dvije zbirke aforizama: *Od Aspalathosa do Splita* (2003.) i *Odlomljene riječi* (2017.). U tisku mu je treća zbirka aforizama *Stambeno pitanje*. Bavi se maratonskim trčanjem i prati sportska zbivanja. Živi i stvara u Splitu.

Kad su uklonili željeznu zavjesu, s obje strane
ostala je samo hrda.

Sabrazao se prije svojih djela.

Nije se dao maknuti, pa smo ga promaknuli.

Od udarne pesnice postali smo šaka jada.

Od Nikole Tesle sve je počelo strujiti, a od Coca-Cole sve je počelo kolati.

U našem društvu više nema klasnih razlika. Sve su one postale prvoklasne.

Raspisali smo natječaj za grobara. Zatrpali su nas molbama.

Branila se mojom šutnjom.

Blagostanje je: nekom blago, nekom stanje.

Zašto narod bira, ako nije izbirljiv?

Kad su u socijalizmu svi počeli krasti, on se iskrao.

Oprostite, nisam vas čuo. Što ste mi ono htjeli lagati?

I pticama vrijeme leti.

Eto dokle smo došli: uopće nismo ni krenuli.

Očistili smo političku scenu. Na nju više nitko ne može bez krajnje nužde.

Kad god pokušam opisati svoj smisao za humor, od ganuća mi navrhu aforizmi na oči.

Veseljko Vidović

rođen je 1941. u Vrgorcu. Piše poeziju, prozu, aforizme i epigrame. Objavio desetak knjiga poezije i proze. Pjesme su mu prevedene na više stranih jezika. Član je Društva hrvatskih književnika. Živi i stvara u Splitu.

Hrvati najviše koriste kažiprst. Uvijek ga u nekoga upiru.

Vlast se mijenja, a glasači nikada.

I mali bogovi imaju svoje vjernike.

Političari govore i kad ne misle.

Čovjek je gonič svoje sudbine.

Bolje je biti dužan ženi, nego ljubavnici.

Svatko u brak ulazi iz znatiželje.

Dok su dragovoljci stvarali slobodu, kriminalci
su slobodno krali.

Jedino kukavica nema dar za pjevanje.

Suci kod okrivljenika traže istinu, a odvjetnici
laž.

Mnogima sam pljeskao, i na kraju od njih dobio
šamar.

Bez interesa nema sukoba interesa.

Natalitet se rješava krevetom, a ne dekretom.

Bolje je da žena u brak donese dijete, nego kredit.

Žena mi ispire mozak, a ljubavnica novčanik.

Mnogi se ljube iz koristoljublja.

Đurđa Vukelić Rožić

rođena je 1956. u Vidrenjaku, općina Kutina. Živi i stvara u Ivanić-Gradu. Po struci ekonomistica, urednica je časopisa za haiku poeziju *Iris*, prevoditeljica i međunarodno nagradivana haiku pjesnikinja. Objavila je više zbirki poezije i proze. Za antologiju hrvatskog haiku pjesništva *Nepokošeno nebo/Unmown sky* dobila je nagradu za knjigu godine na međunarodnom natječaju The Haiku Foundation, 2011. Objavila je zbirke aforizama: *Naizgled maleni* (2012.), *Hodajući unatraške* (2013.), *Od pećine do grada* (2013.) – sve s prijevodom na engleski jezik. Članica je Društva hrvatskih književnika i UHAH.

S godinama, bračni krevet je sve veći.

Hrabri ljudi unište pametne, a glupi hrabre.

Da politika nije kurva, ne bi se njom bavili većinom muškarci!

Čovjek dobar kao kruh, biva brzo požderan.

Tko se ne može razbuditi, ne bi smio spavati.

Ne biva zapamćen onaj koji to silno želi, već onaj koga narod upamti.

Ljubaznošću razoružavamo naivnog, diplomacijom naoružavamo pametnog.

Zlopamćenje je poput hrane: s pojačivaćima okusa bolje se mrzi.

Rasprodaja kreveta: Snovi gratis!

Ako ga hranite i oblačite, filozof s pravom diplomom napisat će vam osvrt na bilo što.

Otkako je otkrio društvene mreže, dežurstva su mu postala prekratka.

Bez društvene mreže ne bismo znali razinu nepismenosti svojih prijatelja.

Društvena mreža jednima otvara usta, drugima zatvara oči.

Na društvenim mrežama svi su ljudi stvoreni jednakima.

Miroslav Vukmanić

rođen je 1954. u Zagrebu. Urednik je mnoštva knjiga, od čega više desetaka zbirki aforizama hrvatskih aforista. Priredio nekoliko tematskih zbirki misli i aforizama svjetskih i domaćih velikana riječi te nekoliko zbirki poslovica različnih naroda. Piše pjesme, priče i aforizme; crta, slika, fotografira, svira i sklada. Objavio zbirku aforizama *Po-tezi* (2018.). Punih trideset godina služi se Macintosh računalima. Živi i stvara u Zagrebu.

Ako želiš reći mnogo, učini to aforizmom.

Čitatelji su čuđenje svijetu.

Evolucionisti kradu Bogu milijune godina.

Glupost pobjeđuje čak i na izborima.

I baš su Hrvati izmislili kravatu i nalivpero!

I ovisnici o internetu imaju svoje dilere.

Um više ne caruje – sad je demokracija.

Šutnja je zlato; posebice ako se dobro plaća.

Iz Hrvatske se nije iselio još nijedan političar.

Kritičar je vuk s pedigreeom.

Umiranje od smijeha produžuje život

Najljepših riječi naslušao sam se na sprovodima.

Političari su najpametniji tijekom izborne šutnje.

Ateizam je samo loše raspoloženje.

Što je čovjek veći, veća je meta.

Snob kamenuje bračkim kamenom.

Slavni umiru uz veći karneval.

Politika čini lopova.

Mladen Vuković

rođen je 1958. u Splitu. Urednik je mnoštva knjiga i dugovječne emisije "Kad se smijah tad i bijah" Hrvatskog radija Split. Piše poeziju, satiričnu prozu, aforizme i epigrame. Objavio je više knjiga poezije, proze i humora. Nagrađivan je za novinarsko, aforističko i književno stvaralaštvo. Član je Društva hrvatskih književnika, Udruge hrvatskih aforista i humorista te DHK HB. Živi i stvara u Splitu.

Da sam ja ministar uprave, mrtvi bi glasovali samo preko mene mrtvog.

Ne zaboravimo naše korijene: djedovi su nam jeli korijenje!

Toliko sam sumnjiv da me prisluškuju i kad razgovaram sam sa sobom.

Stari pijanci padaju i na miris mladog vina.

Totalno nesposobni na vlasti su za štošta sposobni.

Aforizam je sjemenka koja se ne prima u svakoj glavi.

Aforizam je najčvršća veza koja spaja mudrost i humor.

Aforizam se piše uspravnom kralježnicom.

Da nismo bacili biserje pred svinje, ne bismo dobili biserni pršut.

Nismo Božja djeca. Nakon toliko zla, sumnja se sve više u Svevišnjeg.

U trci da “postanemo moralni”, ispadnu nam početna slova pa ostanemo oralni.

I grupni seks je udruženi ortakluk.

Nijedan koji je išao trbuhom za kruhom nije postao uhljeb.

U društvu neodgovornosti najvažnija su prava pitanja.

Naši maratonci nemaju snage ni za počasni krug.

Peta kolona nigdje se ne osjeća kao trinaesto prase.

Njegova paradigma: dignuti pare!

Neki bošnjački političari najviše vole pregovore za zelenim stolom.

Čizma glavešinu čuva.

Tko s vragom tikve sadи, dobio je GMO sjeme.

U balkanskoj krčmi najviše se ispija – putnička.

Vrag je odnio šalu. I optužiše ga da je ratni profiter.

Žena drži tri kuta kuće, na četvrtom je hipoteka.

Nedo Zuban

rođen je 1958. u Splitu. Tekstopisac je velikog broja uglazbljenih pjesama. Piše poeziju, prozu i aforizme. Objavio knjigu aforizama *Kamen mudrosti* (2003.). Dobitnik je mnogih nagrada za tekstove na hrvatskim glazbenim festivalima.

Počasne paljbe su uglavnom pucnjevi u prazno.

Koga vodi samo srce, ubrzo stigne kardiologu.

Na goruća pitanja odgovori su uvijek hladni.

Što je riba krupnija, lakše te može povući na dno.

U strahu su velike oči, ali ni uši nisu ništa manje.

Nije im jastuk ni mekan, koliko su nas očerupali!

Pobjednici pišu povijest i kad su nepismeni.

Da smo ih na vrijeme zavrnuli, ne bismo ostali kratkih rukava.

I kad je gola, istina nikog ne može zavesti.

Sunce nas sve isto grije, ali hladovina svima nije ista.

Proživjeli smo pakao, a i u ovom njihovom raju nam nije puno bolje.

Pamet u glavu, ostalo u džep!

Ako su fondovi crni, nije čudo da je i ekonomija siva.

Prvo su nas počastili viskijem, pa su nas navukli na tanak led.

Tko ne veže konja gdje gazda kaže, dalje nastavlja pješke.

Kad političar izgubi kompas, na narodu je da mu spusti sidro.

U jalovoј земљи успјева jedino sjeme razdora.

Kako nam je krenulo, brzo će nam stati.

I pijuni mogu živjeti od šahovnice.

Izveli su narod na ulice. Da prosi!

I novinske patke mogu odvesti guske u maglu.

Spavanje na radnom mjestu – posao iz snova.

Otkad su ga umijesili, dobar je kao kruh.

Kad prođeš sito i rešeto, manji si od makova zrna.

Brod su nasukali, ali jahte su im na sigurnom.

Zdravko Žarković

rođen je 1945. godine u Palešniku kod Garešnice. Podrijetlom je Imočanin iz Poljica. Istaknuti je hrvatski zagonetač i doajen hrvatske enigmatike. Objavio je više od 5.000 zagonetki u prozi i stihu te knjigu *Imotska razglednica* (2017.) Živi i stvara u Zadru.

Mali ribari su protiv ovršnog zakona. Njihov zakon je – vrša.

Kraticu BDP umirovljenici tumače kao: Budite dobri pokojnici.

Ima li Boga? Pitaj Boga!

Bolje je da ste bez kuna, nego da vas svi – kunu.

Kad bi bilo sluha, ne bi se slale ni prosvjedne note.

Jedini hrvatski resurs koji nije u stranim rukama je – bura.

Htio sam Hajduka gledati uživo. Kad tamo ... igra potpuno umrтvljena.

Čestit domoljub samo u crkvi – (po)klekne.

I bankovne kartice mogu izgorjeti zbog dugog peglanja.

Od svih režima najviše mi se sviđa režim pravilne prehrane.

Mladi sve više bulje u tablete, a stari ih sve više gutaju.

Sve usijane glave mogu lako izazvati požar.

Osim što se više trude, žene mogu biti i trudne.

Ne treba davati poticaje za magarce. Imamo ih i previše.

Apsurd je što čovjek nikada neće saznati da je umro.

Darko Žigrović

rođen je 1976. godine u Svetom Ivanu Zelini. Završio je gimnaziju i srednju ekonomsku školu. Radi u privatnom poduzeću. Pisanjem se bavi od osnovne škole. Ima pripremljenu za objavu prvu zbirku aforizama, iz koje je izvršen ovaj izbor.

Bolje je biti ateist, nego vjerovati u bolje sutra.

Svaka ptica svome jadu leti.

I ispod srpa i čekića – lomila su se koplja.

Oni koji grebu, ne ostavljaju otiske prstiju.

Rukavica je bačena. Zajedno sa šakom.

Postali smo strateški partneri. Ni mi ni oni nemamo strategiju.

Slijepac put određuje štapom, a diktator batinom.

Mjesni odbor doveo demokraciju u selo. Asfalt će još malo pričekati.

Istraga i dalje teče. Većina spisa bačena je u kanalizaciju.

Oni s jahtama lako nas preveslaju.

Demokracija nudi širok izbor nedostupnih stvari.

Podzemlje nam smrdi sve do neba.

Nema te krize u koju mi ne bismo našli ulaz.

Zahvalan sam im do groba. Dublje ne mogu.

Popijem tu i tamo. A onda tako i hodam.

Izradujem kalupe za ispravljanje tuđih grešaka.

Prebio sam kredit. I bankara, usput!

Mi imamo uzde i za trojanske konje.

Kazalo

<i>Riječ urednika</i>	5
Ivo Mijo Andrić	7
Josip Balaško	9
Svetislav Biljanović	12
Drago Bosnić	15
Tomislav Božinović	17
Ivan Bradvica	20
Alojz Buljan	22
Darko Ciglenečki	24
Jozo Čizmić	26
Marinko Ćavar	29
Matej Delaš	31
Jandre Drmić	33
Dragutin Dubravčić	36
Ivan Dujmović	38
Nađan Dumanić	40
Zlatko Garvanović	43
Josip Grgić	46

Vinko Hajnc	48
Abdurahman Halilović – Ahil.....	50
Zdenka Heršak	53
Savo Ilić	55
Mate Ivandić	58
Danko Ivšinović	60
Ljerka Jelača	63
Dražen Jergović	65
Ivan Jurić	67
Ivan Katić	69
Enes Kišević.....	71
Elizabeth Suzana Kozina.....	73
Zorica Krznar-Blagec	75
Dragutin Lončar.....	77
Fabijan Lovrić	80
Tonka Lovrić	82
Danica Majnarić	84
Drago Maršić.....	86
Aldo Matelić	88
Velimir Matutinović	90
Tomislav Mihanović	92
Marinko Mijović	95
Darko Mrkonjić	98

Boris Nazansky	100
Iva Nuić	103
Mara Ožić-Bebek Imotica	105
Ivan Pavković	107
Živko Prodanović	110
Ladislav Radek	113
Daniel Radočaj	115
Vladimir Rešković Panonski.....	117
Milan Rupčić	119
Josip Salajster	121
Zoran Salamunović	123
Tomislav Supek.....	125
Mate Sušac	128
Jelena Šipec	130
Zlatko Tomic	132
Veseljko Vidović.....	134
Đurđa Vukelić Rožić	136
Miroslav Vukmanić	138
Mladen Vuković	140
Nedo Zuban	143
Zdravko Žarković	146
Darko Žigrović	148

Ivo Mijo Andrić
Josip Balaško
Svetislav Biljanović
Drago Bosnić
Tomislav Božinović
Ivan Bradvica
Alojz Buljan
Darko Ciglenečki
Jozo Čizmić
Marinko Ćavar
Matej Delaš
Jandre Drmić
Dragutin Dubravčić
Ivan Dujmović
Nađan Dumanić
Zlatko Garvanović
Josip Grgić
Vinko Hajnc
Abdurahman Halilović – Ahil
Zdenka Heršak
Savo Ilić
Mate Ivandić
Danko Ivšinović
Ljerka Jelača
Dražen Jergović
Ivan Jurić
Ivan Katić
Enes Kišević
Elizabeth Suzana Kozina
Zorica Krznar-Blagec
Dragutin Lončar

Fabijan Lovrić
Tonka Lovrić
Danica Majnarić
Drago Maršić
Aldo Matelić
Velimir Matutinović
Tomislav Mihanović
Marinko Mijović
Darko Mrkonjić
Boris Nazansky
Iva Nuić
Mara Ožić-Bebek Imotica
Ivan Pavković
Živko Prodanović
Ladislav Radek
Daniel Radočaj
Vladimir Rešković Panonski
Milan Rupčić
Josip Salajster
Zoran Salamunović
Tomislav Supek
Mate Sušac
Jelena Šipeč
Zlatko Tomic
Veseljko Vidović
Đurđa Vukelić Rožić
Miroslav Vukmanić
Mladen Vuković
Nedo Zuban
Zdravko Žarković
Darko Žigrović

9 789534 835319

Cijena 100 kn

